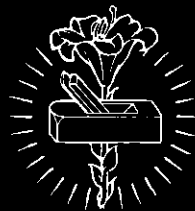

JOSEP TORRAS I BAGES

Bisbe de Vic

MES DE SANT JOSEP

EDITORIAL BALMES

BARCELONA

MES DE SANT JOSEP

MES EN HONOR
DEL
PATRIARCA SANT JOSEP

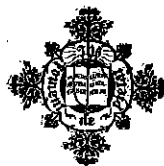
PATRÓ DE L'ESGLÉSIA

PER L'IL·LM.

DR. D. JOSEP TORRAS I BAGES

SENTA EDICIÓ

Extreta del Devocionari Parroquial

EDITORIAL B A L M E S

DURAN I BAS, 9 I 11

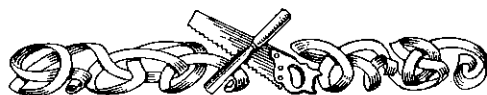
BARCELONA : 1957

NIHIL OBSTAT
El Censor,
DR. GABRIEL SOLÀ BRUNET, CANÓNIGO

Barcelona, 14 de enero de 1957

IMPRIMATUR
GREGORIO, Arzobispo-Obispo de Barcelona

Por mandato de Su Excia. Rdma..
ALEJANDRO PECH, Pbro.
Canciller-Secretario

Mes de març dedicat a Sant Josep

La devoció a Sant Josep, cada dia més estesa, ha dedicat el mes de març a honrar el Sant Patriarca amb pràctiques i exercicis de pietat especials. Avui, el mes de Sant Josep és practicat en moltes parròquies, seguint en això la gloriosa tradició dels Bisbats de Catalunya, que manifestaven una devoció particular envers Sant Josep. Ja el gran predicador Sant Vicens Ferrer, en els seus sermons, retreu amb gran afecte al gloriós Patriarca; el gran escriptor Eiximenis fa un admirable vaticini de com, temps a venir, el culte de Sant Josep es multiplicarà i s'estendrà per tota la Cristianitat. En nostres temps s'ha descobert l'antic reso propi que al sant Patriarca consagrava l'Església Tarraconense. Ben antigues també són les Confraries en son honor. El Servent de Déu, Doctor Torras i Bages, escriví el *Mes en honor del Patriarca St. Josep*, que s'és inclòs en el DEVOCIONARI PARROQUIAL, contribuint en gran manera a divulgar en el poble aquesta piadosa pràctica. Diu aquest Prelat, de santa memòria: "El culte a Sant Josep, a la Verge Maria i al Sagrat Cor de Jesús, són com els elements d'un culte comprensiu de tots ells, destinat a fer gran bé a la Cristianitat, i que sembla que va apareixent majestuós en el cel de l'Església, com sol esplèndid que ha d'escalfar a la humanitat, erta del fred de la indiferència, és a dir, el culte de la Sagrada Família, tan recomanat i fins cantat en bellíssims versos per nostre Santíssim Pare Lleó XIII, qui en ses fatigues apostòliques per a restaurar l'esperit cristià, sembla que descansa en l'esperança de

que la devoció a la modesta i humil llar de Natzaret, divinitzada per la influència del Fill de Déu encarnat, ha d'ésser la restauradora de la família cristiana, principi natural i necessari del restaurament de tot el món. Per això nosaltres havem procurat, al meditar les virtuts i excel·lències de Sant Josep, considerar-les sempre en relació amb la Sagrada Família, de la que n'és cap el Sant Patriarca, i el culte del qual podem dir que resumeix el d'aquella admirada i olorosa casa de Natzaret que ell presidí, per decret inefable de la Providència divina."

"Les Meditacions les havem procurat fer curtes de paraules i plenes de sentit: han d'ésser llegides doncs, molt pausadament. En cada una hi ha algun apartat que permet partir-les en dos punts, i al capdavant una *petició* que pot ser com la conseqüència d'ella i un petit *obsequi* per cada dia."

Indulgències

Els fidels que en el mes de març o, si hi ha impediment, en qualsevol altre mes de l'any, assisteixin devotament a un exercici piados a honor de Sant Josep, Espòs de la Mare de Déu, poden guanyar:

a) si l'exercici es fa *públicament*:

Indulgència de set anys, en qualsevol dia del mes.

Indulgència plenària, si hi han assistit almenys deu dies, i confessen, combreguen i preguen per les intencions del Sant Pare.

b) si l'exercici es fa *privadament*:

Indulgència de cinc anys, una vegada, qualsevol dia del mes.

Indulgència plenària, amb les condicions acostumades, si s'ha fet cada dia del mes. On es faci, però, l'exercici *públicament*, només poden guanyar aquesta indulgència aquells que estan lleítimament impeditos d'assistir-hi. (E. I. 466.)

Mes de març dedicat a Sant Josep

Exercicis per a cada dia

Per lo senyal † de la Santa Creu...

Jesús, Maria i Josep,
jo us dono tot el meu ser.

Acte de contrició i preparació a la meditació

Senyor meu Jesucrist, Déu i home verdader; en qui crec, en qui espero i a qui amo més que totes les coses, em pesa de tot mon cor d'haver-vos ofès, proposo no tornar més a pecar; ajudat de vostra divina gràcia, que espero em concedireu per la intercessió del vostre Pare adoptiu Sant Josep, de qui vaig ara a meditar les virtuts i alabar les excel·lències, confiant que m'assistireu il·luminant el meu enteniment amb llum celestial, i encenent el meu cor amb vostra sobi-

rana caritat. I Vós, Verge Santíssima, intercediu per mi perquè sàpiga dignament compendre, honrar i imitar les virtuts de vostre castíssim Espòs. Amén.

Ara es llegirà la Meditació corresponent a cada dia. Acabada la qual, es resaran les següents

Pregàries per a obtenir la protecció de Sant Josep

Recordeu-vos, ¡oh piadosíssim Patriarca Sant Josep!, que pertot arreu se sent parlar del vostre poder davant de Déu, i dels favors que cada dia els homes reben de vostra generosa mà. Animat jo amb aquesta confiança, a Vós també recorro, ¡oh castíssim espòs de Maria! ¡oh dolcíssim Pare nutrici de Jesús!, i humiliat davant de la vostra presència, fervorosament us demano que em prengueu sota el vostre patrocini i siau el meu advocat davant del trono del vostre Fill adoptiu Jesucrist, assistint-me en vida i en mort; i per més obligar-vos imploro la vostra protecció salutant-vos amb les següents deprecacions i Parenostres, en memòria dels vostres dolors i goigs.

I. Gloriós Patriarca Sant Josep, pel dolor que experimentàreu al veure i no compendre el misteriós estat de vostra Esposa, i pel goig que sentíreu a l'anunciar-vos l'Àngel que havia concebut per obra de l'Esperit Sant; us demano que m'alcanceu la gràcia de no judicar mal del pròxim.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

II. Gloriós Patriarca Sant Josep, pel dolor que experimentàreu al contemplar la pobresa en què nasqué Jesús, i pel goig que sentíreu al veure'l adorat d'àngels, pastors i reis; us demano que m'alcanceu la gràcia de saber servir al Rei de la glòria amb humilitat i pobresa d'esperit.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

III. Gloriós Patriarca Sant Josep, pel dolor que experimentàreu al veure la sang que derramava el vostre tendre Fill en la cerimònia de la Circumcisió, i pel goig que tinguéreu a l'imposar-li per ordenació divina el nom de Jesús o Salvador; us demano que m'alcanceu la virtut

de la mortificació de la carn, que és l'alegria de l'esperit.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

IV. Gloriós Patriarca Sant Josep, pel dolor que experimentàreu a l'oïr en el Temple com Simeó profetitzava la Passió de Jesús, i pel goig que sentireu al saber que amb ella salvaria els homes; us demano que m'alcanceu la gràcia de conèixer el mèrit de la creu i d'estimar-la.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

V. Gloriós Patriarca Sant Josep, pel dolor que experimentàreu al deixar la vostra pàtria fugint pel desert a Egipte, i pel goig que sentireu al veure caure a la presència de Jesús les estàtues dels falsos déus; us suplico que m'alcanceu la gràcia de saber deixar tot lo del món abans d'ofendre a Déu.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

VI. Gloriós Patriarca Sant Josep, pel dolor que experimentàreu al tornar a la terra d'Israel pel temor de què Jesús fos injuriat, i pel goig que sentireu a l'anunciar-vos l'Àngel que estariu segur a

Natzaret; us demano que m'alcanceu la gràcia de saber confiar tranquil·lament en la Providència divina.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

VII. Gloriós Patriarca Sant Josep, pel dolor que experimentàreu quan perdéreu a Jesús, i pel goig que sentireu al trobar-lo en el Temple entre els doctors, admirat de tothom; us demano la gràcia de què sàpiga trobar a Déu freqüentant dignament els Sacraments.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

Oració

Santíssim Patriarca Sant Josep, digníssim Espòs de la Verge Maria i Pare nutrici de nostre Redemptor Jesús, que per vostres heroïques virtuts, dolors i goigs meresquéreu tan singulars prerrogatives i privilegis per a intercedir pels vostres devots; us suplico, oh gloriós Sant, que alcanceu a cada un de nosaltres les virtuts pròpies del nostre estat, i que tots siguem devots de vostra amada Esposa Maria Santíssima, perquè, per la seva intercessió i la vostra, puguem vèncer als nostres enemics pels mèrits

de Jesús, i aconseguir les gràcies i favors que us demanem, per santificar les nostres ànimes, obtenir una mort feliç i després disfrutar eternament de la glòria. Amén.

~~~~~ Dia 1 ~~~~~

Predestinació de Sant Josep

Quan Déu envia a la terra una persona, li envia amb un fi que la lliga amb tota la humanitat i fins amb la mateixa divinitat. L'home sobre la terra no és com un gra d'arena, deslligat de tots els altres i de son Creador. Reconeix, ¡oh home!, la teva dignitat. La vida que tens s'encamina a un fi sobrenatural; l'arquitecte que ha construït l'edifici de la teva persona li ha donat una destinació gloriosa. Jesucrist Senyor Nostre és el primer predestinat; per això no solament és l'exemplar de tothom, sinó que a la seva existència estan lligades totes les nostres existències, com els sarments estan agafats al cep i viuen de la vida d'ell. Al costat de Nostre Senyor Jesucrist hi velem la veneranda figura de Sant Josep, i avui, ànima cristiana, pro-

cura contemplar la seva predestinació gloriosa, molt lligada amb la de l'Infant diví que guardava sota l'ombra de la seva autoritat i providència.

Contempla, en primer lloc, la glòria de Sant Josep, l'altesa de la santedat amb què Déu el volgué dotar destinant-lo per Pare adoptiu de Jesús i per espòs virginal de la Immaculada Maria. Déu li fià lo que més estima. No pot estimar l'Etern Pare a cap altre ser tant com estima a Jesús, perquè és el seu Fill etern i consubstancial, i estimant-lo a Ell s'estima a si mateix. Déu ha donat a son Fill tota la seva glòria, la seva omnipotència i el propi ser. Fill i Pare en la naturalesa divina són una mateixa cosa, i per això quan Déu col·locà sota la protecció de Sant Josep a son Fill unigènit Jesucrist, podem dir que s'hi col·locà Ell mateix. ¡Oh sublimitat de la glòria de Sant Josep! Tot un Déu el constitueix providència seva sobre la terra. I tu, devot del Sant Patriarca, ¿no et fiaràs de la seva providència quan tot un Déu l'escull per a què dirigeixi els seus passos en el món? ¡Oh grandesa de la glòria de Sant Josep, col·locat sobre un Déu humanat dins l'ordre de la societat humana i terrena!

La predestinació divina consignà també a Sant Josep, perquè la guardés com a fidel custodi, la perla bellíssima que és la Santa Verge, creatura la més excellent i la primogènita de totes, la que amb l'aroma de la seva santedat havia de desinfectar el món del baf pestilencial del pecat.

Contempla, doncs, a aquest diví Tre-sorer, Sant Josep, guardant a Jesús i a Maria sota l'ombra benefactora de la seva protecció, a la qual els consignà la Saviduria eterna; i per aquí podràs fàcilment entendre de quina confiança disfruta aquest Sant davant de Déu, ja que li confia tan sagrat dipòsit; i tu, cristià, encès d'amor i confiança envers el Sant Patriarca, demana-li humilment que et vulgui també admetre sota el seu patrocini i custòdia, que et tingui en companyia de Jesús i de Maria, que vols ésser de la seva família, que et prengui com a servidor i criat, puix fas el propòsit de dedicar tots els dies de la teva vida a servir i honrar a Jesús, Maria i Josep.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Sant Josep, escollit per Pare nutríci de Jesús entre tots els homes, jo us escolleixo per especial protector meu entre tots els Sants.

OBSEQUI: *Faràs avui tres cops al dia un acte de fe en la Santíssima Trinitat.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 2 ~~~~~

Utilitat de la devoció a Sant Josep

En el món es considera de suma importància per a les necessitats de la vida temporal, no solament la possessió de riqueses i el disfrutar de salut, sinó també el tenir amistat amb persones poderoses que en cas de convenir ens puguin ajudar. Però nosaltres encara que vivim en el món, demés estem també subjectes a forces superiors a les dels homes; la nostra vida, no solament espiritual, sinó fins també temporal, depèn d'un Poder que està per sobre del món, i en la Cort on resideix el Monarca qui governa totes les coses humanes, convé tenir-hi qui procuri per nostres necessitats i defensi la nostra causa.

Tots els Sants són escoltats per Déu: i és una de les veritats més consoladores de la Fe cristiana, la que ens ensenya que els habitants del Cel i de la terra formen com una sola societat, comunicant-se els uns amb els altres, i el de dalt corresponen als obsequis que reben dels de baix, amb una amorosa intercessió en favor seu. Però entre tots aquests benaventurats intercessors que contemplem al voltant del summo mediador Jesús, com els rebrots al voltant de l'olivera, sobresurt el gloriós Patriarca Sant Josep, a qui tots els cristians cerquen, confiant amb son vallment davant del trono de l'Etern. És meravellosa la universal devoció a Sant Josep, estesa per totes les nacions de la terra, entre totes les classes, lo mateix eclesiàstics i religiosos que seglars, tant rics com pobres, així en les grans ciutats com a pagès. Un esperit que ha baixat de dalt, com un vent de gran força, remou la multitud dels homes; i el dit de l'Esperit Sant que parlant del Josep de l'Antic Testament, figura del nostre Patriarca, escrigué en les Sagrades Escripures aquella sentència que diu: aneu tots a Josep, perquè ell és el procurador de la casa del Rei; aquest mateix dit omnipo-

tent de l'Etern és el que empeny amb igual força que suavitat a tots els cristians envers Josep, procurador universal del poble cristià en totes les seves necessitats.

El poble cristià és el cos místic de Jesucrist, el cos de Jesucrist està animat per l'Esperit diví; i quan tu vegis que tota la Cristianitat, pastors i ovelles, eclesiàstics i seglars, estan moguts per un mateix Esperit, tingues per segur que aquell moviment universal ve de Déu, el qual és Esperit d'unió i no de discòrdia, i infundeix sentiments que dolçament lliguen als homes els uns amb els altres, com veiem que avui succeeix amb el culte al gloriós Patriarca Sant Josep.

Mira, doncs, si pots tenir confiança en aquesta devoció. Els llibres t'explicaran que ella vingué de l'Orient, que els antics doctors ja la recomanaven, que Santa Teresa l'estengué molt; però tu has de veure en tot això la mà de Déu que es val dels homes com d'instruments; essent Ell, emperò, el qui governa el cor dels homes; i regeix les seves llengües en tot allò que pertoca a la glòria de Déu, i al bé dels homes redimits per Jesucrist.

Segueix, doncs, oh cristià, aquesta di-

recció espiritual. Recorre a Sant Josep i et trobaràs remei at d'ànima i cos, com cada dia ho veiem per nostres propis ulls en multitud de casos.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Gloriós Patriarca Sant Josep, sigueu el meu procurador en totes mes necessitats davant de vostre Fill Jesús.

OBSEQUI: *Repetiràs sovint entre dia aquesta jaculatoria:* Sant Josep, pregueu per mi.

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 3 ~~~~~

La vida de Sant Josep és la típica vida humana

La vida humana podem considerar que es divideix en dues vides, la temporal i l'eterna. La destinació de l'home és a la vida eterna; i pots contemplar la bondat divina considerant com la vida que mai

ha d'acabar, que és la vida perpètua, Déu l'ha feta feliç i benaventurada, d'un repòs inefable i impertorbable; i la vida penosa, mortificada i plena d'amargor, l'ha feta temporal, passatgera i quasi bé momentània. Però fins la vida present, que és com un temps de prova, el bon Déu l'ha suavitzada, i tenint en compte la flaqueza humana, sovint dona a l'home viador consols i goigs que li fan més passadores les penalitats de la vida.

L'exemplar d'aquesta manera de procedir de la Providència divina en la vida de l'home sobre la terra, el pots contemplar en el gloriós Patriarca Sant Josep, la vida del qual, com contemplen sovint els seus devots, fou com un teixit de dolors i goigs. Així també, cristià, has de considerar que serà la teua vida. Ni tot calamitats i sofriments, ni tot goigs i plaers. La providència en la manera de governar les ànimes atén a l'interès summ de la seva salvació eterna, i així com un argenter poleix els diamants per a què sien més resplendents, així també el nostre Creador mira sobre tot que el nostre cor resplendeixi de virtuts. El fred i la calor són convenientes a les plantes. El benestar continuat corromp a l'home; el sofriment sense inter-

rupció el rendiria i destruiria i per això la sapientíssima Providència de Déu, en el govern de la nostra vida, va alternant els dolors i goigs per a major bé de la nostra ànima.

Pensa que en aquest món ni el bé ni el mal són eterns, i per això podem dir que en aquest món, fora de la virtut i del pecat, no hi ha bé ni mal; sinó que l'home és el qui fa bones o males les coses, segons la manera com se les pren. D'aquí que lo que per un és motiu de santificació, per altre és motiu de condemnaió: la riquesa i la pobresa, per exemple, als uns els porten a la santedat i als altres a la perdició. Feliç el ric si és moderat i caritatiu; feliç el pobre si és resignat i conformat a la voluntat de Déu; però ja! del ric si es deixa portar de supèrbia, i al del pobre si s'omple d'enveja i desesperació! Mira com Sant Josep sap guardar un perfecte equilibri, com no es decanta ni d'una part ni de l'altra en les diverses contingències de la vida. L'Església ens el proposa en això principalment per exemplar. Les tribulacions que exerciten la seva paciència li serveixen per a practicar la virtut de la conformitat amb la voluntat divina; els goigs que alegren el seu esperit i donen

expansió al seu cor, li donen ocasió de practicar la virtut de l'agraïment envers el Pare celestial, així és que continuament va guanyant mèrits per a la seva glorificació eterna.

Cristià, imita tu a ton celestial protector; aprofita't tant de les adversitats com de les felicitats; pensa que et governa qui és sapientíssim i bondadós, que mai no et posarà més càrrega de la que pots dur, i si algun cop et sents afeixugat pel pes de la tribulació, acut a Sant Josep, que sostindrà el teu coratge i consolarà ton esperit.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Sant Josep, alcanceu-me la gràcia de la moderació, tant en les prosperitats com en les tribulacions de la vida.

OBSEQUI: *Diràs set. Glòria Patri en acció de gràcies a la Santíssima Trinitat per la virtut admirable que resplendeix en Sant Josep.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 4 ~~~~~

Sant Josep, exemplar del treballador

Tota la santedat consisteix en fer la voluntat de Déu. La voluntat de Déu és la llei de l'home, i aquest en tant és més perfet en quant més s'acosta a aquella amorosa voluntat divina. Els graus de la santedat no es compten per les oracions que es diuen, ni per les penitències que es practiquen, ni per les caritats que es fan; es compten per la perfecció amb què es compleix la voluntat de Déu, amb què s'executen els designis de la seva Providència. L'home no és providència de si mateix; fins l'incrèdul, l'home donat a la impietat, ha d'admetre que les coses no segueixen el curs que marca un home, sinó que hi ha un ser invisible qui les governa i mena cap a un fi desconegut. Doncs bé, aquell qui més perfectament correspongui a aquestes disposicions de la Providència és el més perfet. Reconeix, oh treballador, la teva dignitat, i contempla com en l'ordre de les coses, en el regne de la veritat, tu, sense moure't del teu estat, pots pujar més amunt que el doctor que illumina a

l'Església, que el pontifex que ha regit sàviament les ànimes dels homes, que el ric cristià que ha fundat hospitals, escoles i donat milions als pobres. Compleix la voluntat de Déu i seràs sant.

Per comptar els graus d'aquesta santedat compta els graus de la teva conformitat amb la voluntat divina. Aquell qui es rebella contra ella no pot salvar-se; el primer grau, doncs, de la santedat consisteix en admetre i respectar la voluntat de Déu; el segon en complir-la fidelment fins en les coses de més petita importància; el tercer en complir-la amb amor i goig. Desgraciadament, havent minvat la fe, avui són pocs els qui compleixen la voluntat de Déu, els qui es resignen a la Providència amb goig i amor; emperò no falten encara homes que porten la càrrega de la vida amb dignitat, i segueixen els camins aspres d'aquest món amb suavitat espiritual, perquè els illumina la fe, els alenta l'esperança i escalfa son esperit la caritat; perquè són ciutadans del regne de la Veritat i no judiquen de la felicitat pel plaer dels sentits, sinó per la dignitat de l'home i per la pau de la seva consciència. Però si vols, cristià, trobar un exemplar digne d'imitació; si vols veure

l'home afeixugat pel treball i al mateix temps d'esperit lliure, suau i tranquil, penetra amb la consideració en aquella botiga de fuster de Natzaret, que és l'admiració dels àngels, la glòria de Déu i l'honor dels fills d'Adam. No hi veuràs pertorbació, ni hi trobaràs inquietud; no hi sentiràs les angúnies del qui treballa per força, perquè el sant fuster accepta el lloc humil en què l'ha posat la Providència i treballa no per força, com esclau, sinó amb gust i amor, com qui sap que amb el treball es perfecciona l'home, s'adrecen les males inclinacions, es guanyen mèrits i l'home es fa mereixedor d'una eternitat benaventurada.

El repòs és la major delícia de l'home; però si no et canses no reposaràs. La tristesa sol ésser el patrimoni del qui avorreix el treball; no vulguis mai, cristià, deixar-te dominar de tal misèria. Alça els ulls i contempla el sant fuster Josep, i demana-li que intercedeixi per tu davant de Jesucrist, a fi que sàpigues fer del treball un medi de felicitat, de pau i de salvació eterna.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et arribuin.

PETICIÓ: Gloriós Patriarca, feu-me sempre, a exemple vostre, amant de complir les meves obligacions.

OBSEQUI: *Exercitaràs avui amb gran esment la virtut de la diligència.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 5 ~~~~~

Sant Josep ennoblint el treballador

Els pensaments de Déu disten tant dels pensaments del homes com dista el Cel de la terra. Els homes consideren la dignitat per les prerrogatives i qualitats externes de les persones, miren lo de fora i no lo de dins: un home ric i ben vestit sembla que sia més que els altres, i no obstant no és així davant de Déu, que mida la importància i la vàlua de l'home per les qualitats i virtuts del seu esperit. Això t'explicarà com és que hagi col·locat en el cim de la Cristianitat, en el lloc més important i preeminent entre els homes, un humil fuster d'una vila ignorada, Josep de Natzaret.

Déu ha honrat, doncs, en Sant Josep

la persona del treballador d'una manera admirable, i que tots els homes de la terra són incapaços de saber imitar. Déu fa les coses de debò. Els homes honren amb les paraules, Déu amb les obres. Sentiràs els moderns parlar de la dignitat del treballador, dels drets del treballador, de la protecció que se li deu donar; però el mateix que així parla, si és treballador, mira de deixar l'ofici i de cercar un modo de viure més lluit; i si no és obrer, fora de quan l'ha de menester pels seus fins polítics, mira amb indiferència a l'obrer i potser fins s'avergonyeix de tractar amb ell. Al revés, contempla a Jesucrist, qui, volent honrar al treballador, escull per a son Pare, davant del món i de la llei, un senzill fuster; i com predicant l'amor a la pobresa, Ell mateix es fa pobre. I no creguis, cristià, que aquest modo d'obrar que ens ensenya Jesucrist, s'hagi acabat i que els seus deixebles l'hagin oblidat; puix la santa Església Catòlica considera com als seus fills més dignes a aquells qui essent rics, es fan pobres i treballadors al servei del seu pròxim, com d'això cada dia en pots veure exemples en els hospitals, hospicis, escoles i fins presons. ¡Oh, com resplendeix la sabiduria de Déu

en la persona de Sant Josep! Així com el sol fa visibles moltes coses que fora d'aquella llum resplendent no es poden veure, així també la claror de la llum de Jesucrist ens fa comprendre, en la persona del fuster Josep, com hi ha una dignitat en l'home per sobre de les riqueses i dels honors que el món adora i que s'han de desfer de seguida com una boira.

D'aquesta consideració, cristià, has de treure una d'aquestes dues ensenyances: si ets obrer o treballador, alegra't veient al teu costat a Sant Josep carregat amb les eines de l'ofici, suant en son treball, i al mateix temps sublimat a una glòria immensa, i pensa que si tu et portes dignament, participaràs també de la glòria i dignitat del fuster de Natzaret; i si ets ric i no necessites del treball, humilia't davant d'aquell Sant treballador, resplendent d'una glòria que tu no posseeixes ni posseiràs mai; recorda't que en l'ordre etern de les coses, els qui aquí són els primers allí seran els darrers, i els que aquí són els darrers seran primers, i ama i honra a l'obrer a qui tal vegada en el regna del Cel veuràs collocat per damunt teu, més a prop de Jesucrist i dignificat d'una manera sobirana.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Oh Sant fuster, Josep, ensenyeu-me a considerar el mèrit dels homes per les virtuts que posseeixen.

OBSEQUI: *Per amor a Sant Josep, guardàrs totes les atencions als qui són inferiors a tu.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 6 ~~~~~

Desposoris de Sant Josep amb la Verge Maria

Contempla avui, devot de Sant Josep, els admirables desposoris del Sant Patriarca, i com, recordant-los, s'alegren els àngels del Cel i tota l'Església de la terra; perquè així com l'alba ens alegra perquè ens fa sentir que s'acosta l'hora de sortir el sol, així els desposoris de Maria i Josep ens recorden que són com lo precedent del Naixement d'aquell Sol diví, Jesucrist, amor de les nostres àni-

mes, que havia d'illuminar tot el món i escalfar tota la humanitat, erta del fred de la ignorància.

Considera com havia de complaure al Creador el matrimoni d'aquestes dues pures i nobilíssimes creatures. No és un instint cec i carnal el que porta els dos virginals esposos a la celebració del seu matrimoni; és l'instint sobrenatural, la moció de l'Esperit Sant que sol guiar les ànimes santes, que en les seves resolucions i accions no cerquen més que la glòria de Déu i la seva pròpia santificació. En ton procedir i obrar, cristià, mou-te solament també pels sentiments i aspiracions pures i nobles, pel desig d'agradar a Déu, i aleshores no dubtis que amb les teves obres dignificaràs la teva vida i obtindràs mèrits per a l'eterna salvació.

Els fills s'alegren quan recorden el matrimoni dels seus pares, celebrant de vegades l'aniversari d'aquell dia; i la santa Església Catòlica celebra també cada any els Desposoris de Sant Josep amb la Verge Maria, amb gran consol dels devots, amb càntics i oracions en els quals es nota el goig intern de què està posseïda l'Església, quan celebra tal solemnitat. Perquè, ¿per ventura no pò-

dem considerar els Desposoris de Sant Josep amb la Verge Maria, com el matrimoni dels nostres pares, en l'ordre sobrenatural i etern? ¿No són Josep i Maria com l'Adam i Eva de la nova descendència de Nostre Senyor Jesucrist? Tots els cristians, en l'ordre espiritual i de la gràcia, podem i devem considerar-nos com a descendents de Josep i de Maria, d'aquell matrimoni santíssim, sota l'ombra del qual a l'influx diví de l'Esperit Sant, isqué el qui és soca del linatge humà redimit i santificat. Nostre Senyor Jesucrist. D'aquest amable Redemptor, cristià, tu descendeixes i portes el nom; ets cristià perquè ets fill de Crist, lo mateix que en l'ordre humà i temporal portes el nom del qui t'engendrà i portà a la vida.

En aquest augustíssim matrimoni el casament fou el Sant Esperit, i d'aquí pots considerar la conveniència, la similitud, l'avinença entre els dos esposos. Eren l'un per l'altre; l'un digne de l'altre. Maria digna de Josep, Josep digne de Maria. ¡Oh quina idea més gran ens dóna del Sant Patriarca el seu meravellós desposori! L'Etern el considerarà digne de Maria, la més excelsa de les creatures, la que és beneïda entre totes les

dones, porta del Cel i trono de la mateixa Divinitat. Ja pots, doncs, devot de Sant Josep, considerar-lo, sense por d'equivocar-te, el més afortunat i feliç entre tots els homes, el més ennoblit entre la descendència d'Adam, fent d'ell objecte d'un culte especial del teu cor, de la teva veneració més obsequiosa, amb la segura confiança de què la protecció que rebràs d'ell et demostrarà que no vas errat essent-li molt devot.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et a'nvinguin.

PETICIÓ: Oh santíssims Esposos, Josep i Maria, siau els meus pares en l'ordre de la gràcia.

ORSEQUI: *Resaràs una Salve a la Verge i un Parenostre a Sant Josep felicitant-los per son desposori.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 7 ~~~~~

Recels de Sant Josep

Déu es complau en posar dificultats als seus Sants predilectes per a delectar-se veient com d'elles se n'ixen, ressaltant la prudència i la virtut, la santedat de la seva vida, com un pes fa veure més clarament la força d'aquell que el suporta. En la història de la Sagrada Família hi ha un pas interessantíssim i que ens descobreix la prudència del gloriós Patriarca Sant Josep.

L'Encarnació del Fill de Déu ja s'havia complert; el si virginal de Maria era el Sagrari on ja reposava el Verb etern, perquè el Sant Esperit havia inflammat el cor de la Verge en el diví amor i la Sabiduria Eterna ja hi habitava encarnada en la Persona de Nostre Senyor Jesucrist. Mes la Providència de Déu no voigué revelar aquest inefable misteri al gloriós Patriarca Sant Josep, fins després d'haver passat tribulació suportant-la dignament. Així també, cristià, no obtindràs veraders avenços en la vida espiritual, sinó després del combat.

El virginal Patriarca no podia comprendre lo que passava en la seva santa Esposa; no dubtava d'Ella, la santedat de la qual li era evident; no podia avorir-la perquè és amable sobre tota creatura; però un fill sense pare en la terra és una cosa tan superior a la humana pensa, que el gloriós Patriarca no podia comprendre-la sinó mediant una revelació divina. Mes ¡quines angoixes passà nostre santíssim Protector mentre es trobà en aquell conflicte! La llei antiga, molt rigorosa en aquesta matèria, manava apedregar a les que s'eixien de la santa llei del matrimoni i als marits els obligava a denunciar-les. Sant Josep, digne, prudent i temerós de Déu, calla la seva profundíssima pena, respecta a l'esposa la santedat de la qual reconeix i ni menys vol mortificar-la de paraula; per lo qual resol deixar-la i desemparar la pròpia llar. Mes Déu, així com volgué provar a Abraham i manà que un àngel li aguantés el braç quan anava a sacrificar a son fill Isaac, així també, provada la virtut altíssima de Josep, li envia un àngel que li descobreix el gran misteri que admira als àngels i als homes, qui al pronunciar-lo amb la llengua s'agenollen: *Verbum caro factum est*. "Sàpi-

gues, li diu, que tot un Déu s'ha encarnat en les pures entranyes de Maria." Considera, cristià, la veneració i l'alegria amb què Sant Josep rebria aquesta revelació, i si nosaltres ens agenollem al pronunciar el *Verbum caro factum est*, amb quina devoció ell s'agenollaria davant d'aquell sagrari viu i d'ell tan amat, la Immaculada Verge Maria, en les entranyes de la qual vivia tot un Déu que per amor nostre es feia home?

Seguint l'exemple de Sant Josep, evita sempre, cristià, la precipitació en judicar al pròxim i tingues calma en els conflictes de la vida. Una gran devota del gloriós Patriarca, Santa Teresa de Jesús, ha fet cèlebre aquella seva sentència de què amb la paciència tot s'alcança. En efecte, amb la paciència, amb la discreció, reprimit la violència del nostre esperit, les dificultats s'aplanen, els obstacles s'esvaeixen, i Déu mateix, qui permet que els homes haguem de passar conflictes per a fer-nos lluir la virtut, envia l'àngel del seu auxili que ens fortifica, o la seva llum sobirana que ens illumina, i lo que abans servia de pena es converteix en motiu de glòria i felicitat. Acut sempre que et trobis atri-
bulat al gloriós Sant Josep, i ell et por-

tarà a camí i et guiarà fins a les portes de la pàtria celestial.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Gloriós Patriarca, ensenyeu-me d'ésser discret en les dificultats i conflictes de la vida.

OBSEQUI: *Estudiaràs de no mortificar ningú amb les teves paraules.*

PRECÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 8 ~~~~~

Del viatge a Betlem

La submissió i obediència a l'autoritat pública és un dels deures que imposa la santa religió de Jesucrist a aquells qui la segueixen; i per això pots contemplar en Sant Josep aquesta virtut, com totes les altres de la vida humana.

L'Emperador romà, el Cèsar, publicà un edicte d'empadronament en virtut del qual Josep, descendent de Betlem, havia d'anar a aquella ciutat per a fer-

se inscriure en el registre. Contempla la humilitat del Patriarca; era ell de la família reial de David, és a dir, dels reis propis i naturals del país, i no obstant obeeix l'ordre de l'Emperador estranger qui regnava a Judea, i es disposa, venent totes les dificultats, a anar a la petita ciutat on havia de néixer el Redemptor del món, conforme estava anunciat pels antics profetes.

Surten de Natzaret Josep i Maria, segons l'antiga tradició, muntada en una somera la celestial Verge, qui portava en ses entranyes el Fill diví de l'Etern Pare. Els grans contemplatius han trobat delícies i llums celestials en la consideració d'aquestes jornades de camí, que feren els sants Esposos des de Natzaret a Betlem. ¿Qui podia pensar que en aquell pobre bagatge i en aquella humil companyia hi anava el Verb etern que venia al món per a il·luminar-lo i redimir-lo? Començava el temps de les noves grandeses, distintes de les mundanes, el nou ordre de coses, aquella excel·lència que consisteix en lo interior i invisible, en l'esperit, incomprendible pels homes materials i grossers, i que és lo que fa les delícies del mateix Déu. Aquells dos caminants, Josep i Maria,

són mirats amb indiferència pels altres vianants d'humil condició, tal volta amb menyspreu pels rics de la terra, qui, enlluernats per l'or, no saben veure cap més grandesa que la dels tresors; i, no obstant, eren acompanyats per un estol invisible d'àngels, puix portaven Aquell del qual estava escrit que els àngels del Senyor guiarien els seus passos i que el portarien amb les palmes de les mans a fi que el seu peu no ensopegués amb les pedres del camí. Acompanya'ls tu, ànima mia, en sos devots passos; els cristians acompanyen a Jesucrist sacramentat quan és portat als malalts com a viàtic; pensa que aleshores, en aquestes jornades de Natzaret a Betlem, Maria i Josep porten el viàtic a tota la humanitat malalta, que duen Jesucrist al món, on ha vingut per a ajudar als homes en el camí de la vida, deslliurar-los del pecat i consolar son esperit donant-los per aliment la veritat.

Entre tant considera també les àngües de Sant Josep per a cercar allotjament en les nits a la seva celestial Esposa, per a proporcionar-se el frugal menjar que havien de menester, els temors que es passaven en un camí llarg i faltat de vigilància; però com la Pro-

vidència divina sempre dona a l'home, quan ell li és fidel, una compensació en les dificultats i tribulacions de la vida, la dolça conversa dels dos esposos, l'oració que aquelles dues ànimes santíssimes juntament dirigien al Cel, els donava un goig intens i suauíssim que superava a les penes i angúnies d'aquell d'eficilts viatge.

Cristià: tu també has de fer el viatge a la Betlem celestial pels camins penosos de la vida, però acomboia't amb Josep i Maria, i aquesta dolça amistat et suavitzarà totes les dificultats, i la pau que disfrutars ja aquí serà com la mostra de la que Déu et té preparada en la vida eterna.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Oh Josep i Maria, en els camins de la vida sigueu sempre la meua companyia.

OBSEQUI: *Resarà un Parnostre pels navegants i caminants.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 9 ~~~~~

Sant Josep a Betlem

Contempla, ànima cristiana, a Josep i a Maria arribant a Betlem, plena la vila de forasters que anaven allà per raó de l'empadronament. Els dos esposos passen com dos desconeguts, ningú fa cas d'ells, perquè el món sempre ha fet més cas del soroll de les apariències, que no pas del mèrit verdader de les persones; d'aquí que ens digui l'Apòstol Sant Pau que havem de viure en la terra com hostes i viatjants que estan de pas, perquè el verdader cristià es troba estrany en el món, no hi cerca son repòs i sap que lo més que pot pretendre és tenir un bon viatge en el camí de la vida, arribant al port de l'eternitat amb seguretat de salvació.

Josep i Maria cerquen acolliment en els diferents hostals de la vila i no n'hi troben, perquè, sens dubte, els hostalers no els sentien gaires diners; i el Déu que venia a néixer a Betlem volia adornar-se des del principi amb els resplendors de la pobresa material, manifestar-se

després de les coses mundanes, per a realçar més la magnificència de la riquesa de l'esperit, de les coses celestials; puix venia a ensenyar que la pobresa no és un mal; ans al revés, és un medi molt propi per a arribar als cims de la santedat. ¿Quina serà, doncs, la casa on aniran a posar Josep i Maria? ¿Quins els criats que prepararan l'estada per al Rei de la glòria qui està a punt d'arribar? Els sants Esposos han cercat pertot arreu i el lloc que troben no arriba a ser casa, és un estable o quadra on posen els pobres que no saben on allotjar-se. Ells mateixos s'arreglen l'estada; i els devots contemplatius i fins els artistes cristians consideren al gloriós Patricar anant per la vila a cercar els elements més necessaris per a la vida, l'aliment, la llenya, i preparant aquell humil lloc per al part sacratíssim de la Verge Maria, el cuidado i protecció de la qual li havia encomanat la divina Providència.

Vet aquí, cristià, en aquells moments tota la sort del món en mans de Sant Josep; vet aquí Jesús i Maria reposant solament en la protecció del gloriós Patriarca. Déu en el Cel i Josep en la terra protegien al Salvador del món i

a la Reina de les verges, la Immaculada Maria. Penetra amb l'enteniment en aquell estable de Betlem, contempla al senzill fuster de Natzaret ocupat en humils feines domèstiques i descobriràs un ordre de coses desconegut, i veuràs com s'equivoquen els savis del món en sos judicis. El pervindre de les nacions, la sort de la humanitat, l'haurien cercada els qui vivien en aquell temps en les cases esplèndides dels prínceps, en els homes de lletres qui estaven donats a l'estudi; i Déu, com volent burlar a la supèrbia humana i exaltar a la humilitat, et fa veure claríssimament com la sort de tots els homes, la renovació de tot el món, la salut de les ànimes i la vida eterna, està com en mans d'aquell senzill fuster de Natzaret, qui en una pobre quadra de Betlem està vetllant i cuidant la Sacratíssima Verge Maria, la qual havia de portar al món el Salvador de tots els homes.

No donguis, doncs, importància a les grandeses humanes; sols és gran lo que és etern, són grans les coses que estan lligades amb l'eternitat; que les coses humanes que avui són i demà desapareixen, no són dignes per si soles d'ocupar el teu cor, que mai serà més feliç

que vivint amb dolça familiaritat amb Jesús, Maria i Josep.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Gloriós Patriarca Sant Josep, alcanceu-me que les coses més humils i petites de la vida les sàpiga fer en honor de Jesucrist.

OBSEQUI: *Sies exacte en saludar quan passis pel davant d'una església, creu o santa imatge.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 10 ~~~~~

Sant Josep en el Naixement de Jesús

Contempla, cristià, el pessebre o estable de Betlem, compta les sagrades persones que hi intervenen, examina l'edifici on estan acollides i aprendràs unes lliçons enterament desconegudes del món. És el capgirament del món. Tu ja saps que ens diu l'Evangeli que els que aquí

són els primers, en l'eternitat seran els darrers, i al revés, que els darrers d'aquí seran allà els primers. A Betlem comença ja aquest nou ordre de coses: allí veuràs els poderosos postrar-se als peus dels qui tot just si saben de lletra i que no tenen diners per a pagar l'hostal; el Cel, humiliat davant la terra; els àngels, als peus dels homes; els pastors i els reis, adorant el Fill de Maria, el protegit de Sant Josep, que jau sobre un pobríssim llit de palla. ¿Quins foren els sentiments de Sant Josep en aquest pas inefable del Naixement de Nostre Senyor Jesucrist en el portal de Betlem?

Des són, principalment, els efectes que se solen contemplar en el gloriós Patriarca durant el Naixement. Tristesa per lo pobrement que ha de rebre al Rei de la glòria al venir al món; i, certament, considerant les coses d'una manera humana, i Sant Josep era home, essent el gloriós Patriarca l'encarregat de preparar i cuidar de la casa del Fill de Déu a la terra, li havia de fer molta tristesa el no tenir cap d'aquelles comoditats i regals amb què les criatures al venir al món són cuidades, fins en les famílies més senzilles. Els devots consideren, i així és de creure, que Josep i

Maria porten ja de Natzaret lo més necessari per al sacratíssim part; però així i tot, ¡quanta pobresa en el Naixement del Fill de Déu! Per bressol una menjadora, per matalàs la palla, per cortines les teranyines, per a escalfar l'Infant l'alè dels dos animals que els feien companyia a l'estable. Però un cor noble i generós com el de Sant Josep, quan està faltat de comoditats materials per a obsequiar als qui estima, supleix aquesta falta amb els sentiments més afectuosos i dolcissims. Ell era pobre de fortuna, però ric de cor; i per això els contemplatius consideren l'excquisit tribut d'amor que Sant Josep pagà al diví Infant quan, postrat ell humilment en terra, l'adorà en els braços de la Immaculada Verge Maria, al donar-li l'enhorabona per sa misericordiosa venguda. Si tu, cristià, ets pobre, no t'enristeixis de veure com els rics ofereixen dons preciosos a Déu; recorda't que un dia ensenyà Jesucrist que el qui havia fet un do més petit al temple era el qui l'havia fet més gran, puix havia donat un diner menut, perquè no en tenia d'altre, amb un gran amor. La generositat no és una virtut de la bossa, sinó del cor.

Juntament amb aquesta tristesa has de considerar en Sant Josep l'alegria de veure el diví Infant alabat pels àngels que li canten himnes de glòria, i il·luminat l'estable amb llums celestials, i adorat l'infant pels pastors i reis, que li ofereixen els tributs propis dels seus oficis. Josep, en la seva alta fe, contemplà en els pastors i reis les primícies de la humanitat que Jesucrist venia a conquerir, la composició del seu regne que abraçaria tots els estaments humans, des dels més elevats als més humils; i tu, cristià, imita al gloriós Patriarca alegrant el teu cor amb la fe, quan les coses humanes, amb sa petitesa, et deixen trist.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Oh gloriós Patriarca, feu-me comprendre la grandesa de les coses divines, perquè així sàpiga despendre'm de les mundanes.

OBSEQUI: *Resaràs tres Parenostres en honor de Jesús, Maria i Josep.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 11 ~~~~~

Sentiments de Sant Josep en la Circumcisió de Jesucrist

Si vols anar bé, no et separis mai de Déu. Sant Josep no deseparà mai a Jesucrist, i per això sempre cresqué en virtuts mentre estigué a la terra, i de tots els misteris de la vida del Fill de Déu encarnat s'aprofità, enriquint son esperit amb gràcies i il·luminacions divines. El tendre Fillet havia vingut per a vestir-se l'hàbit de pecador, i treure així amb l'aroma preciosa de la seva divinitat la tremenda corrupció de la nostra carn; per això vuit dies després de nat vol rebre en la seva innocentíssima i adorable carn la marca de la circumcisió, que significava la unió de l'home amb Déu.

La circumcisió era com una imatge i figura del nostre baptisme; però així com la Llei antiga era més dura que no pas la Llei nova o cristiana, així també la circumcisió era una marca dolorosa, fins a derramar sang, significant la purificació de l'home, amb què es segellava

la seva carn; i per tant molt més cruel que el suavíssim baptisme cristià, amb què els regenerats de Crist obtenim el caràcter de fills de Déu. ¡Quant patiria Sant Josep veient com el ganivet ensangonava la carn immaculada del tendre Fillet de Maria! Començava son ofici de Redemptor i regava ja la terra amb la seva sang puríssima, a fi de tornar-la fèrtil en tota mena de virtuts. D'aquí que en aquell moment solemne de la circumcisió, com ara es fa en el bateig, se li posés al diví Infant el nom de Jesús c Salvador, designant que venia a exercitar en la terra l'ofici d'universal salvació.

El nom de Jesús és l'alegria dels àngels i dels homes; la seva dolçor ha fet la felicitat de tots els devots del Fill de Maria; el malalt moridor s'aconsola i fortifica pronunciant-lo; és un nom que illumina el cec de l'ànima que cura el malalt del cor, que satisfà l'esperit famolenc. ¡Quants milions de vegades es pronuncia cada dia el nom de Jesús d'un cap a l'altre del món! Doncs ara contempla, cristià, la satisfacció amb què Sant Josep sentiria com al seu santíssim Fill se li posava aquest nom adorable, o, més ben dit, el gust amb què ell

mateix li posaria, sabent que no era d'invenció humana, que no era un nom posat per a donar gust als parents, sinó que el mateix Etern Pare el comunicava i ordenava, per ministeri de l'arcàngel Sant Gabriel, enviant-lo a son Fill encarnat com un present preciós. ¡Oh inefable dolor i goig de Sant Josep! La sang de Jesús, derramada al cap de vuit dies de nat, entendreix el vostre cor, i el fa entristir; però l'ofici de Salvador universal que ve a exercir en la terra us alegra i consolà, i us omple de veneració envers aquell Infant al qual ompliu de besades, sentint ja l'atracció de l'hermosura de Jesús, imant de totes les ànimes rectes i Sol etern que escalfa amb els raigs de son amor a tots aquells qui en Ell creuen. Veus aquí que Sant Josep, després de la Verge Maria, fou el primer que disfrutà del nom de Jesús, de l'amor de Jesús i de la glòria immensa del qui venia a fer-se Déu del món; i aprèn, cristià, que si al costat de Jesucrist participants de les seves penes, també tindràs part en els seus goigs, no solament ara en els curts moments de la vida, sinó principalment després en la interminable eternitat.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Gloriós Patriarca Sant Josep, alcanceu-me de Nostre Senyor Jesucrist la gràcia de saber mortificar la meua carn.

OBSEQUI: *Resaràs un Credo en honor de la Circumcisió de Jesucrist.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 12 ~~~~~

La Presentació del Fill de Déu al Temple

La paraula que ve de Déu sempre illumina a l'home i Sant Josep experimentà aquesta veritat a l'oïr la profecia de Simeó, qui, amb poques paraules, significà com la missió de Jesucrist, exemplar de la de tots els demés homes, era una missió gloriosa, però que s'havia d'obtenir amb treballs.

Contempla, cristià, a Maria i a Josep portant el diví Infant al Temple de Je-

rusalem per a presentar-lo i oferir-lo allí al Senyor. L'ofrena que en tal circumstància i amb motiu de dita cerimònia devia presentar-se era diferent, segons fossin pobres o rics els qui anaven a complir aquell deure de religió. Maria i Josep, que havien de guanyar-se la vida amb el treball, donen l'ofrena pròpia dels pobres, això és, un parell de colomins. El present, materialment considerat, era petit, però eren molt grans els afectes del cor amb què l'acompanyaven Josep i Maria, puix no solament donaven a l'Etern, amb gran reverència i amor, el parell de colomins, símbol d'innocència i de virtut, sinó que, al mateix temps, li oferien el mansuet i puríssim Anyell que treu els pecats del món: Jesucrist Senyor Nostre, que era per a Josep i Maria despendre's de la pròpia vida, com desfer-se del propi cor per a entregar-lo a Déu. ¡Oh quan agradable devia ser a l'Etern aquest sacrifici de Maria i Josep! Els pares del món no saben ser generosos amb Déu quan es tracta dels propis fills; els volen per a ells; i Maria i Josep donen l'exemple, en aquest acte, de presentar, oferir i, podem dir, com sacrificar el seu dolcíssim Fill Jesús en obsequi a Déu.

Tot lo que ens ve de Déu, a Déu ho havem de tornar, fins lo que més estimem, fins la pròpia vida.

Estant en el Temple Maria i Josep s'esdevingueren grans prodigis, i l'esperit profètic d'Israel es despertà per a proclamar la missió divina de l'Infant Natzarè, qui venia a ésser presentat. Simeó, home envellit en les pràctiques de la religió i en l'exercici de les virtuts, ple de les antigues esperances de restauració i redempció, senti amb un instint sobrenatural la presència, en el Temple, del Salvador del món dins dels petits membres de l'Infant de Natzaret, i aleshores entonà aquell càntic, amb el qual ressonen cada vespre les esglésies cristianes, manifestant les ganes de morir-se, puix ja havia satisfet el desig de veure i abraçar el Redemptor del món. Es girà després envers Maria i Josep, els manifestà com l'Infant serà el blanc de tots els cops, i que ha vingut al món per a salvació d'uns i ruïna d'altres.

Així fou i així serà sempre Jesucrist; tothom que se salva i tothom que es condemna, per Jesucrist se salva o es condemna; perquè essent Ell l'única porta de salvació, el perdre's o salvar-se prové de seguir o no seguir a Ell.

Considera, ara, l'estat d'esperit de Sant Josep entremig d'aquestes revelacions admirables. Comprèn encara, amb més claredat, la missió de Jesucrist; veu evidentment la batalla perpètua entre el bé i el mal, que començaria en l'adorable persona del Redemptor i duraria tant com el món; la glòria de l'eternitat, l'hermosura del regne que Jesucrist venia a estatuir, però al mateix temps descobreix els abismes de dolor de la Passió del Senyor i les tribulacions dels seus seguidors; mes l'esperit del Sant Patriarca es manté en perfecte equilibri, reposant en la confiança de què la Providència és sapientíssima i governa totes les coses amb pes, número i mida. Tingues tu també igual confiança i faràs bon viatge a l'eternitat.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Alcanceu-me, Sant Josep, la gràcia de què sàpiga presentar-me i oferir-me totalment al servei de Déu.

OBSEQUI: *Unint-te a l'Infant Jesús et consagraràs i oferiràs al servei diví,*

dient humilment postrat en terra: Jo em poso, Senyor, en les vostres mans.

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 13 ~~~~~

Avis de l'Angel a Sant Josep

Una grossa tribulació esperava a la Sagrada Família després de la glòria de l'estable de Betlem, on els àngels del Cel i els grans de la terra havien fet acatament a l'Infant diví que reposava en la menjadora. Tranquil, una nit, estava dormint el Sant Patriarca, cansat del treball del dia, quan un àngel se li aparegué, dient-li: "Alça't i pren a l'Infant i a sa Mare, i fuig a Egipte, perquè el rei Herodes cerca al Noi per a matar-lo".

Les pronòstiques de grandeses de l'Infant, el vaticini de què havia de restaurar Israel, la profecia d'un regne etern i que abarcaria tot el món, encengueren la imaginació d'Heròdes, i aferrat com estava a les coses de la terra, la por de perdre el regne que posseïa el torna cruel, i ho destruiria tot abans de deixar el tronó de què disfrutava. ¡Oh quant

certa és la sentència de Nostre Senyor de què els rics difícilment se salvaran! Posem el cor en les coses de la terra, ens identifiquem amb elles, i abans que perdre-les fariem qualsevol disbarat; per això deia també el diví Senyor que per a seguir-lo a Ell havíem de deixar-ho tot. En efecte, almenys el cor l'havem de tenir després de tot lo que no sia Déu; mentre tenim una afició desordenada estem en perill de pecar, i l'experiència ensenya que fins els homes que semblen timorats, quan es presenta una ocasió en què s'ha de sacrificar una cosa que s'estima desordenadament o bé pecar miserablement, ofenen a Déu abans de fer el sacrifici de lo que constitueix l'objecte de les seves delícies. Ens esgarrifem dels grans delictes; els pecats enormes ens sembla que han d'ésser comesos per homes de naturalesa distinta de la nostra; i, no obstant, tenim nosaltres la mateixa flaqueza que el nostre pròxim i estem exposats als seus mateixos delictes, si no ens ajudem de la gràcia divina que omple els abismes de misèria de la nostra naturalesa.

Herodes mana degollar a tots els nois que tinguin menys de dos anys, de Betlem i dels seus voltants. La desolació

era tremenda i el dol de les mares no es pot ponderar; però tot lo que Déu vol és salvat. Tal volta moriren degollats pel ganivet d'Herodes molts fills que regaladament criaven en ses cases algunes famílies acomodades, i l'Infant de l'estable de Betlem, el pobret Noi que ha d'escalfar-se amb l'alè dels animals, el qui no té més protecció a la terra que la de l'humil Fuster de Natzaret, aquest se salva de la persecució dels enviats de l'ambició monarca.

Mira, cristià, com més val la protecció de Sant Josep que la persecució dels poderosos. Aprèn d'estimar la protecció del gloriós Patriarca, per a deslliurar-te de tot perill; considera que l'avis que l'àngel li donà a ell i no a Maria de guardar al Noi i a sa Mare a Egipte, demostra clarament com Déu reconeixia en Sant Josep el caràcter de cap de la Sagrada Família, i pensa que si a Jesucrist li vingué per Josep la salvació de la seva vida temporal, també tu, si ets devot del Sant, trobaràs sempre en ell un advocat que et defensarà, un protector que et deslliurarà dels perills de la vida, i en l'hora de la mort un intercessor poderós que t'ajudarà en aquells sofriments i dols.

Medita-ho i demanda a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Oh gloriós Patriarca, així com deslliuràreu de la persecució d'Herodes a l'Infant Jesús, ajudeu-me a mi a vèncer totes les temptacions dels meus enemics.

OBSEQUI: *Repetiràs sovint aquelles paraules del Parenostre:* No permeteu que nosaltres caiguem en la temptació.

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 14 ~~~~~

Fugida i estada a Egipte

Surt Sant Josep de la dolça pàtria cap al desterro d'Egipte carregat amb la divina càrrega de l'Infant Jesús, tresor preciosíssim que l'Etern Pare li havia confiat, i acompanyat de la Verge Maria. ¿Qui serà capaç de considerar els sentiments dels sants Esposos durant aquell camí? Ells, innocents, són perseguits, i el temor d'ésser atrapats pels

soldats d'Herodes els donaria una dolorosa inquietud. Sovint és més terrible la por d'una desgràcia que la desgràcia mateixa; però en els Sants la resignació a la voluntat de Déu, acompanyada del compliment de les disposicions del Senyor, alivia els temors més amargs.

Així l'esperit del gloriós Patriarca reposava en Déu, en els dies que durà el perill de què Jesús fos víctima dels perseguidors enviats per Herodes.

Ja saps prou, oh cristià, l'anada de Natzaret a Betlem, amb les seves fatigues i molèsties; però ¡quant més dolorós és aquest camí d'Egipte! Perquè per anar a Betlem els sants Esposos pacíficament es prepararen, tranquil·lament feren el camí, i el temor de la persecució no els angustiava. Però segons es desprèn de l'Evangeli, l'avís que donà l'Àngel a Sant Josep de fugir a Egipte per a salvar el Noi fou precipitat, degueren amagar la fugida per no cridar l'atenció dels perseguidors, i, naturalment, sortiren de son país desproveïts de tot, majorment si considéres que ja es trobaven fora de casa, allotjats en la pobra estada de Betlem. Sort tenen Jesús i Maria de Sant Josep; sense ell, ¿com haurien sortit del gran perill? ¿Com

haurien pogut fer el viatge cap a Egipte? I si el Rei de la glòria humanat, s'entrega en els perills de la vida a la protecció de Sant Josep, ¿no tindràs tu confiança, si l'ets devot, de què mai et mancarà la seva assistència en el viatge per l'Egipte d'aquest món?

En el llarg camí de desterro aquests sants personatges passarien misèria en l'aliment, cansaments del caminar, les inclemències de la nit, la por de la soledat i de la mala gent que podien trobar; no podien confiar en res de la terra, i per això posaven tot el seu cor en la mà d'Aquell qui governa totes les coses del món.

Contempla, també, l'estada de la Sagrada Família a Egipte, país de tristíssims records per al poble d'Israel, puix Josep i Maria sabien que els seus avantpassats havien estat esclaus en aquella terra, on no era adorat el verdader Déu; sinó que els seus habitants vivien donats a les supersticions i errors més grossers i adoraven com a déus les coses més insignificants i ridícules.

Per a l'home espiritual, la religió li és vida. L'home grosser viu, i tot sovint també mor, dels plaers mundanals; per això, per als tals, tot el món els és pà-

trià solament tinguin amb què regalar-se. Josep i Maria, esperits santíssims i elevats, es troben, doncs, en terra d'Egipte i allí falta el culte i adoració del verdader Déu, que era el seu consol i la seva vida. ¡Oh, com enyorarien les grans solemnitats del Temple de Jerusalem, les ensenyances de les Sagrades Escriptures que donaven els doctors de la Llei, les venerables consuetuds pàtries animades totes de l'esperit de religió! Però la possessió de Jesucrist els consolava, el tendre Infant era totes les seves delícies; per ells valia més Jesús que tot el món plegat; i si tu, cristià, saps estimar de veres a Jesucrist, suportaràs, com Sant Josep, la pèrdua de tot lo del món, sense que et falti la pau del cor, la serenitat de la consciència i el consol de l'esperit, perquè Jesucrist sol basta, per a fer la felicitat del Cel i de la terra.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Oh gloriós Patriarca Sant Josep, feu que sàpiga despendre'm de totes les coses mundanes-

OBSEQUI: *Sovint diràs aquella jacul·tòria de Santa Teresa: Qui té a Déu, res li falta; solament Déu basta.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 15 ~~~~~

La Sagrada Família torna del desterro

Déu, qui havia cuidat d'avisar a Sant Josep perquè escapés de la persecució d'Herodes, fugint amb l'Infant Jesús i amb sa Mare Santíssima a Egipte, cuidà també, a l'arribar el temps convenient, d'avisar a Sant Josep, per medi d'un àngel, perquè tornés a la terra d'Israel.

Herodes havia mort, i de consegüent la Sagrada Família, l'Infant Jesús, ja no perillava. Contempla el goig dels sants emigrats quan poden tornar a la seva terra, oir parlar la llengua dels pares, adorar amb les cerimònies de la religió verdadera a son Déu i Senyor, i viure en companyia dels parents i coneguts. El poderós Herodes ja havia mort; el petit Jesús, a qui ell volia degollar, li ha sobreviscut; com en els segles vinents els per-

seguidors de Jesucrist i de sa Església desapareixeran, i la santa Religió cristiana perseverarà fins a la fi dels segles.

Un segon avis es desprèn de l'Evangeli, que tingué Sant Josep de l'àngel quan ja estaven o anaven a la terra d'Israel; a Judea havia succeït a Herodes en el regne son fill Arquelau, home tan cruel com aquell, per lo qual i a l'objecte d'evitar persecucions, Sant Josep rep d'un àngel l'avis de traslladar-se a Natzaret. Veus aquí com totes les satisfaccions han de tenir dins d'elles mateixes alguna gota d'amargura; la satisfacció completa no la podem esperar en el món. La Sagrada Família entraria en son país amb el cor ample i satisfet; el retorn a la pàtria sense temor a aquell criminal rei que volia degollar a Jesucrist, sembla que els havia de donar una tranquil·litat completa; mes Arquelau que tenia instints tan sanguinaris com son pare, regnava a Judea, i a Galilea tenia el govern en les seves mans altre fill d'Herodes que un dia havia de contribuir a la Passió del Redemptor. Però l'àngel avisa a Sant Josep que se'n vagin a Galilea, i confiant en el Cel la Sagrada Família es retirà a Natzaret; perquè, com observa el sagrat evangelis-

ta, ja estava profetitzat que el nostre divi Salvador seria conegut amb el nom de Jesús de Natzaret, com de fet fins avui dia amb aquest nom el coneixem.

Considera ara, cristià, en tot aquest assumpte del desterro a Egipte i retorn de Nostre Senyor Jesucrist, i de tota la Sagrada Família a Natzaret, com resplendeix l'autoritat de Sant Josep, la qual Déu, i fins el mateix sagrat evangelista, sembla que es complauen en fer resplendir. Déu no comunica les seves ordres directament ni a Jesús ni a Maria, sinó que en tot allò que atany al govern de la Sagrada Família les comunica al gloriós Patriarca, que era el cap d'ella. Velem en tots aquests fets com una consagració divina de l'autoritat de Sant Josep; ell és qui, per medi de l'àngel, rep del Cel l'avis d'anar a Egipte; a ell es fa saber també que ja poden tornar-se'n a son país; per últim, també l'àngel directament li comunica que s'apartin de la Judea i se'n vagin a la Galilea. Respecta, doncs, tu també, cristià, als teus superiors i tingues la seguretat de què la Providència divina es val d'ells per al govern de la teva ànima, comunicant-los aquelles llums que necessiten per a ton bé espiritual.

No miris mai els mèrits de ton superior; Jesús i Maria tenien una excel·lència superior a Sant Josep, i no obstant, fidelment l'obeïen i per ell es deixaven governar. Segueix tu també la direcció dels superiors que Déu t'ha dat, i no t'errars en ton camí.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Oh gloriós Patriarca Sant Josep, feu que descansi sempre en la Providència de Déu que governa la nostra vida.

OBSEQUI: *Resaràs un Parenostre en honor de l'àngel que avisava a Sant Josep de part de Déu.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 16 ~~~~~

Jesús aprenent

D'ençà que tornaren d'Egipte, Jesús, Maria i Josep, fins que essent el Nol de dotze anys anaren al Temple de Jerusalem a celebrar la Pasqua, el sagrat

Evangeli no ens diu res de la Sagrada Família; però la pia consideració dels cristians, basada en la ciència teològica, pot contemplar en aquell espai de temps una de les èpoques més interessants del Fill de Déu fet Home, i un dels oficis més honorífics del gloriós Patriarca Sant Josep.

Jesús, en qui, essent Home, reposa i habita tota la plenitud de la Divinitat, és la mateixa Sabiduria de l'Etern Pare, la llum que il·lumina a tothom qui ve en aquest món i la ciència infinita que mai falla; no obstant, com ensenya el gran Sant Tomàs¹, havent-hi en la naturalesa humana, com cosa essencial, la facultat d'aprendre per l'experiència, Jesucrist, que volgué ésser anomenat amb complacència seva el Fill de l'Home, no devia tenir ociosa aquesta facultat, i en els anys en què els homes anem adquirint el coneixement de les coses del món, també Jesucrist l'anava adquirint. ¡Oh grandesa de la humilitat divina! ¡Oh inefables misteris de l'amor de Déu a la naturalesa humana; volent-se tot un Déu revestir d'ella sense que li faltés res per a ésser un home com nosaltres! Mes ¿qui

¹ 3. Pars Quaest, IX, art. 4.

serà en el món el mestre de la Sabiduria eterna? És cert que Sant Tomàs ensenya que sembla més propi que havent vingut al món per a ésser Mestre de tothom, que Ell mateix hagi anat adquirint la ciència experimental de les coses, sense que un altre home li hagi ensenyada; però tampoc s'apartarà de la veritat qui consideri a Sant Josep com mestre de Jesucrist. Indubtablement aquest divi Infant era aprenent del gloriós Fuster de Natzaret en les feines pròpies de l'ofici, en tots aquells coneixements que provenen de l'experiència de les coses del món, i fins es pot dir a Sant Josep Mestre en guiar i educar els sentits corporals d'aquell Nen en qui residia la Saviduria infinita, i que anava creixent i fent-se home ple de saviduria i de gràcia, conforme ens diu l'Evangeli.

Un antic i savi escriptor piadós de nostra terra¹ ens descriu a Sant Josep portant en sos braços a l'Infant Jesús i fent-li aquelles festes, joguines i carícies que els pares solen fer als seus filllets, quan reposant del treball es donen a disfrutar de la vida de família; i

¹ Fra Francesc Eiximenis en la *Vida de Jesucrist*.

tu, cristià, pots bonament contemplar aquests passos de la vida íntima de la Sagrada Família, com ho han fet molts Sants i Santes amb consol grandíssim de la seva ànima, enriquint així el seu cor amb sentiments tendres de pietat i de religió.

A Déu tant se'l coneix en les coses grans, en els actes de sublimitat de poder, com en les coses petites i humils; i de vegades el sentim més, el trobem més en les coses humils que el món desprecia, que no pas en les grandeses que admiren els filòsofs i savis de la terra. Una petita devoció, que sembla només cosa de dones, sabem certament que en molts casos ha il·luminat més l'enteniment d'un home que no pas les sàvies demostracions de la ciència humana. El nostre Mestre Jesús volgué ensenyar assegut a la taula de fuster, o en el pedris o marge de les contrades de Judea, i no en les càtedres i escoles de les ciutats famoses; i així, encara avui, qui el vulgui entendre profundament l'ha de cercar en la humilitat, en la pobresa i en la simplicitat. Allí entendràs, cristià, la seva doctrina de salvació; per lo qual acosta't a la botiga de Sant Josep, contempla el seu aprenentet diví, abraça'l

amb tot l'afecte de la teva ànima, i demana-li que per la seva Omnipotència il·lumini el teu esperit portant-te pel camí del Cel.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Gloriós Patriarca Sant Josep, alcanceu-me la santa virtut de la humilitat per a què entengui la ciència de salvació.

OBSEQUI: *Mira de donar bon exemple i edificació a tots els qui viuen o tracten amb tu.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 17 ~~~~~

Anada al Temple

Atenent a l'esperit, de pietat de Sant Josep ja pots considerar, cristià, com compliria el Sant Patriarca els deures de religió que la Llei antiga imposava. Per això el Sagrat Evangelista ens fa

notar que cada any pujava a Jerusalem per a celebrar allí en el Temple, que era com el cor de la Religió antiga, els dies solemnes de la festa de Pasqua. Desgraciadament, molts pares de família obliden els seus deures religiosos, i el món va perdent la fe, perquè els fills que pugen no veuen als seus pares donats a la pràctica de la Religió, ans al contrari, els veuen que deixen de complir les obligacions envers Déu. Creuen aquests pares que ja fan prou donant als fills el pa del cos, guanyant un capital que els asseguri la vida material; i en la vida de l'esperit, de la pràctica de la pietat que ajuda a l'home a aconseguir la felicitat eterna no solament no se'n cuiden, sinó que donen l'escàndol als seus fills d'una negligència verdadera.

A l'arribar l'Infant Jesús a l'edat de dotze anys, Sant Josep se l'endú al Temple de Jerusalem a l'objecte de celebrar les festes de Pasqua; és a dir, quan té l'edat de discreció se l'associa per al compliment dels deures de la religió. El primer mestre de la Religió que ha de tenir el fill ha d'ésser el propi pare; aleshores, les creences són més fermes, la pietat més fonda, i quan arriba l'hora de les passions, el jove es troba més en

disposició de resistir-les. És clar que Nostre Senyor Jesucrist no necessitava res d'això, puix era sant per naturalesa; però la Providència divina, que governava d'un modo particular totes les accions de la Sagrada Família, volgué que d'ella en poguessin pendre exemple totes les famílies cristianes, en el compliment de tots els deures. ¿Quants pares avui dia, en lloc de portar sos fills al temple, d'ensenyar-los pràcticament l'exercici de la pietat cristiana, els porten a diversions perilloses i malsanes, on en lloc d'exercitar en els cors joves el temor de Déu, la modèstia de la vida, l'esperit de mortificació, se'ls exciten les passions sensuais, la vanitat, i se'ls prepara, no per a Déu, sinó per al món, que després els pervertirà i desesperarà?

Si tu, cristià, ets pare de família, o bé has de cuidar de l'educació de joves, pren per exemplar i mestre el gloriós Patriarca Sant Josep; i des de petits ensenya'ls amb tos exemples i doctrines, com la vida humana no consisteix en delectar-se i passar els dies alegrement, sinó en el treball, en el domini de les pròpies passions i en el culte i servei de Déu, Senyor Nostre; i aleshores sortiran homes profitosos per a la societat i la

família, i que sabran salvar les seves ànimes.

El pare discret i entenimentat té el seu consol, posa tot el seu gust, en tenir el fill al costat seu en les ocasions sollemnes de la vida, en el compliment dels deures essencials; considera, doncs, ara tu, piadosament, el consol espiritual de Sant Josep quan se n'anava al Temple de Jerusalem a celebrar la Pasqua portant al costat al jovenet Jesús ple d'innocència, de gràcia i de saviesa, essent l'admiració de tothom, perquè, com diu Sant Jeroni, en la cara de Jesús resplendia la mateixa llum de la Divinitat, i es manifestava la santedat de què estava revestit; i si ets cap de casa o tens sota la teva direcció a altres persones, pensa que no t'has d'acontentar de complir els deures de pietat tu sol, sinó que has de donar compte de les ànimes dels altres, i que, per lo tant, amb els teus exemples i paraules has de procurar portar-los al servei de Déu, a la freqüència del temple i a l'exercici de les virtuts cristianes.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

FETICIÓ: ¡Oh gloriós Patriarca! per la diligència amb què complíreu Vós els deures de la Religió, alcanceu-me la gràcia d'una fidelitat summa als manaments de l'Església.

OBSEQUI: *Si t'és possible en aquest dia, visitaràs una església o altar dedicat a Sant Josep, o, si més no, alguna imatge que tinguis a casa teva.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 18 ~~~~~

L'Infant perdut

Després que Josep i Maria hagueren complert els seus deures de religió en el Temple de Jerusalem, acompanyats del Bon Jesús, passats els dies de la festivitat de la Pasqua se'n tornaren i, sense que ho vegessin sos Pares, el divi Noi es quedà en el Temple, Josep i Maria feren tota una jornada de camí sense que ho advertissin; mes, després que s'adonaren que els faltava el Bon Jesús ¡quina aflicció sentiria el seu esperit! Els dubtes d'on seria, els temors d'una desgràcia,

els escrúpols de si no havien guardat degudament el tresor que el Cel els havia confiat, els afligien en gran manera, i omplien el seu cor d'una amargura que no es pot dir. Un noi de dotze anys, perdut, sempre afligeix als seus pares, encara més, com succeïa amb Maria i Josep, si es troben fora de casa; i sobre-tot en els Pares del Bon Jesús l'aflició era major pel misteri de què estava voltat el diví Infant, a qui des de son naixement Josep i Maria havien vist que era objecte de vaticinis i pronòstiques que el presentaven com a destinat a donar la vida als homes, però mitjançant el sacrifici d'Ell mateix.

Maria i Josep no sabien prescindir de Jesús, no podien viure sense Ell; i el temor d'haver-lo perdut els amargava profundament. Així també hauria de passar amb tu. Si ets de Déu no sabràs passar-te sense Ell; el temor de perdre'l serà per a tu l'aflició major que et pugui sobrevenir, perquè ni la pèrdua dels interessos, ni de l'honra mundana, i fins de la pròpia vida, no es tan terrible per l'home que és cristià de veres, com el perdre Déu. Per això la història dels Sants ens ensenya que aquests servidors de Déu amb molt gust donaven tot el

que posseïen, i fins la pròpia vida, abans de consentir en abandonar al Senyor.

El Sagrat Evangelista refereix que Josep i Maria cercaven al Bon Jesús entre els coneguts i parents, perquè com els concurrents al Temple eren en molta quantitat, naturalment podia ser que s'hagués quedat en alguna de les gran colles de paisans seus que s'entornaven cap a Galilea. No trobant-lo entre els qui venien de celebrar la Pasqua en el Temple, Josep i Maria se'n tornaren a Jerusalem. ¿Quins serien els pensaments que ocupaven l'esperit dels sants Esposos? Aquelles profecies admirables i tremendes que en el mateix Temple de Jerusalem havien oït sobre la restauració d'Israel que s'havia de complir mediant el sacrifici de Jesús, les tenien molt presents en sa memòria, i a l'entrar en la ciutat de Jerusalem, que havia mort a tants profetes i homes enviats de Déu, per força l'esperit dels sants Esposos havia d'estar preocupat per les tristes idees de lo passat, i pels temors i pronòstiques de lo que havia de venir.

Acompanya tu, espiritualment, a Josep i Maria en aquesta aflició, i si ells tingueren motiu de fonda pena per haver perdut a Jesús, sense cap culpa de

part seva, pensa ¿quina haurà d'ésser l'amargura del cristià sempre que, enganyat pel plaer del pecat, perd culpablement a Jesús, única dolçor i felicitat de l'home? Però si tu no et separets de Maria i Josep, si perseveres devotament en la devoció als sants Esposos, tingues la seguretat que Jesús no s'apartarà de tu, que la gràcia no et deixarà i que sentiràs en el teu cor aquella força que ve de Déu, i ens assegura la vida de l'esperit.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Pel dolor que experimentàreu al perdre a Jesús, feu, oh Sant Patriarca, que no sàpiga viure separat de mon adorable Redemptor.

OBSEQUI: T'excitaràs a dolor dels teus pecats i resaràs fervorosament un acte de contrició.

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 19 ~~~~~

De com Josep i Maria trobaren a Jesús en el Temple

El misteri de Jesucrist en el Temple en mig dels doctors de la Llei, quan era un noi de dotze anys, és un dels més interessants de la vida del Salvador, perquè allí ja la divinitat del Fill de Maria comença a resplendir als ulls del món. Se manifestà ja donat del tot al servei de Déu, preferint el Pare celestial a tots els afectes terrenals per nobles que sien, puix Déu és el fi i terme de l'home. Així ho veuràs, cristià, en aquesta devota contemplació.

Josep i Maria cercaven amb gran tristesa al Bon Jesús, i a l'últim el trobaren en el Temple assegut entre els doctors, als quals oïa i preguntava de les coses que atenyen a Déu Senyor Nostre. Considera primerament el lloc on troben el Fill, és a dir, el Temple, així com l'havien perdut entremig del gran concurs de gent; per a què entenguis que entre les multituds, que amb el tracte i comunicació amb el món, l'home no solament

acostuma relaxar-se i distreure's dels deures espirituals, sinó que també sovint hi perd a Déu; així com, al revés, en la soledat del Temple, en una quietud i reflexió de la casa de Déu en les tenebres de les passions solen esbargir-se, allí l'home sol il·luminar-se amb la llum que baixa del Cel. Considera també el goig amb què Josep i Maria abraçarien el diví Infant; el respecte amb què el contemplarien en mig de la casa de Déu, com estant en sa pròpia casa; admirat de tots els doctors de la Llei a la vista de tanta saviesa en un Noi tan jove. La grandesa del misteri imposà als sants Esposos i no arribaren a entendre, aleshores, la conducta que havia seguit el Bon Jesús. Per això la Verge Maria li preguntà: — Fill ¿per què t'has portat així amb nosaltres? Ton Pare i jo, plens d'afflicció, t'estàvem cercant. — I ¿per què em cercàveu? respon el diví Infant, ¿no sabieu que en les coses que atanyen al Pare celestial convé que jo hi sia?

Josep i Maria, diu l'Evangelista, per aleshores no entengueren el misteri d'aquestes paraules, que aparentment semblen un xic aspres per a ésser dirigides a tan bondadosa Mare; i així és que aquesta celestial Senyora se les quedà

en el cor, reflexionant sobre d'elles. Per a entendre la paraula de Déu, cristià, es necessita un sentit particular; per això veuràs que hi ha vegades que no l'entenen els savis i sí els ignorants, perquè es necessita la influència del Sant Esperit: i per això la doctrina de Jesucrist no fou plenament compresa, ni pels mateixos Apòstols que havien de predicar-la, fins que després del sacrifici del Calvari l'Esperit Sant vingué al cor dels homes per a il·luminar-los. Encara avui són molts els qui no entenen aquesta ensenyança que ens dóna l'Infant Jesús quedant-se en el Temple i deixant els seus Pares; i, no obstant, aquesta doctrina és la que des de petits aprenem amb els manaments de la Llei de Déu de què havem d'amar-lo sobre totes les coses; i d'aquesta doctrina està ple el Sant Evangeli, que de moltes maneres ens diu que havem de tenir el cor després de tot, fins dels més nobles afectes, per a què no ens impedeixin la unió amb Déu Nostre Senyor.

Aprèn, doncs, ara tu, cristià, aquesta lliçó de l'Infant Jesús, fes de Déu el rei del teu cor, i, com Josep i Maria, queda't meditant aquest principi fonamental de la fe, de què has d'ésser tot per

Déu, i que totes les altres coses les has de deixar si t'impedeixen d'arribar a Aquell qui és el teu principi i serà el teu fi per tota l'eternitat.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Oh gloriós Patriarca, alcançe-me la gràcia de què sàpiga comprendre i practicar el manament fonamental d'amar a Déu amb tot mon cor, amb tota ma vida i totes mes forces.

OBSEQUI: *Durant el dia faràs tres actes d'amor de Déu.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 20 ~~~~~

Sant Josep durant la joventut de Nostre Senyor Jesucrist

El Sagrat Evangelista, després d'explicar com Maria i Josep trobaren al Bon Jesús en el Temple de Jerusalem, diu senzillament que baixaren els tres Sants

personatges i se'n tornaren a Natzaret; i que Jesús estava subjecte a Josep i Maria i anava creixent en saviduria, en edat i en gràcia davant de Déu i davant dels homes.

Jesús és l'autoritat summa, el qui governa tot lo creat, el jutge dels vius i dels morts; i, no obstant, se subjecta a Sant Josep que li representava pare, per a donar a tot el món l'exemple de la submissió i de l'obediència. La desobediència és la perdició del món. Per ella es perderen els àngels: per ella prevaricaren nostres primers pares Adam i Eva, i podem dir que tot pecat no és altra cosa que una desobediència. Tota la carrera de Jesucrist, en el món, fou una continua obediència, carrera que fou coronada per una mort, efecte també de l'obediència, no solament a les disposicions del Pare celestial, sinó també a la sentència injusta d'un jutge pervers.

Però en la joventut de Nostre Senyor Jesucrist havem de contemplar la submissió que tingué a Sant Josep, perquè ella exalta i engrandeix l'autoritat i la dignitat del gloriós Patriarca. Tot un Déu fet home es posa sota la seva disposició, està a les seves ordres, el serveix com a fadrí en les feines de l'ofici, i en

aquella venerable botiga de Natzaret ver-
daderament Sant Josep era l'amo i el
mestre del mateix Fill de Déu. Nosaltres,
desgraciadament, fugim de l'obedièn-
cia, murmurem dels nostres superiors,
creient-nos, tal vegada, que nosaltres
tenim més mèrits que ells, i el Bon Je-
sús, Fill de Déu, no es desdenya d'obeir;
al revés, obeeix amb amor i humilitat al
Fuster de Natzaret, respectant-lo com a
Pare i servint-lo com a amo.

En aquells anys feliços que junts pas-
saren treballant Jesús i Josep en la po-
bra botiga de fuster, és clar que la divi-
nitat del primer devia resplendir i mani-
festar-se, perquè, com diu l'Evangelista,
anava creixent en saviduria, edat i grà-
cia davant de Déu i dels homes; però
Sant Josep, en els decrets de la Provi-
dència, devia tenir les revelacions del
misteri de Jesucrist amb un fi molt di-
ferent dels altres. Els Apòstols tingueren
les llums de la revelació, obtingueren els
secrets de la Divinitat, per a publicar-los
per tot el món, per a posar-los en co-
neixement de totes les creatures huma-
nes; Sant Josep per a mantenir-los re-
servats, per a guardar-los fidelment, com
un tresorer el tresor. Guarda el Sant Pa-
triarca el secret que li comunica l'Àngel

quan li diu que la seva Esposa ha con-
cebut per virtut i gràcia de l'Esperit
Sant; igualment manté reservades les
altres revelacions que rep de part de
Déu, els cànctics dels àngels en el pes-
sebre, les adoracions dels reis, les profe-
cies en el Temple; i respecte de les llums
que devia participar amb el tracte fami-
liar i continu amb Jesucrist, en lloc d'es-
campar-les pel món no surten del seu
cor, perquè lluny de desitjar la fama i
l'honor que li proporcionarien davant
dels homes les seves relacions paternals
amb l'Esperit de les nacions, ama la
vida desconeguda, s'accontenta amb dis-
frutar solitàriament de Déu, i son cor
humil reposa amb el tracte familiar de
Jesucrist. ¡Oh vida veraderament pre-
ciosa la del qui fuig del soroll munda-
nal, i cerca la felicitat en la saviduria
cristiana, que es troba en l'humil exer-
cici de les virtuts, en la pràctica de la
pietat i en una elevació del cor per sobre
totes les coses de la terra! Feu-me la
gràcia, oh gloriós Patriarca, de què, a
exemple i imitació vostra, sàpiga seguir
aquest camí que assegura la pau en
aquesta vida i l'eterna felicitat en
l'altra.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Alcanceu-me, Sant Patriarca, que sàpiga amar la vida modesta i retirada, que en ella trobi la pau del cor.

ORSEQUI: *En honor de Sant Josep, avui guardaràs particularment la discreció en el parlar.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 21 ~~~~~

Amor de correspondència de Jesucrist a Sant Josep

Tota la vida de Sant Josep podem dir que estigué consagrada a Jesucrist, així com, generalment parlant, la vida dels pares està consagrada al sosteniment, a la criança i a la direcció dels fills. Els pares treballen pels fills; totes les preocupacions, projectes i atencions dels homes honestos es dirigeixen a procurar el bé a aquelles creatures que Déu els ha donat, de manera que es pot ben bé

dir que formen l'objecte de la seva vida. Els pares viuen, pensen, treballen, disfruten i sofreixen pels seus fills; i aquesta identificació entre pare i fill la trobem d'un modo eminent entre Sant Josep i Nostre Senyor Jesucrist, perquè l'excel·lència del Fill feia naturalment més viu l'amor que el Pare li portava. Els àngels són tots creats per a assistir i servir a Déu, estan sempre a les seves ordres, i sense interrupció canten les seves alabances i s'exerciten en el seu amor; però encara pots considerar en veritat, a Sant Josep amb relacions més íntimes amb Déu encarnat, que no les hi tenen els àngels, perquè és son pare nutrici, és a dir, que el manté, li ensenya ofici per a guanyar-se la vida, i podem dir amb exactitud teològica que Sant Josep a tot un Déu li ajuda a ésser home, perquè el protegeix fins arribar aquella edat en què l'home pot valer-se per sí mateix.

Considera ara aquella doctrina ensenyada per Nostre Senyor Jesucrist, de què Déu no deixa sense recompensa ni un got d'aigua fresca que es doni a un pobre per amor d'Ell, i comprendràs la correspondència d'afectes que Nostre Senyor Jesucrist devia portar a Sant Jo-

sep, que li havia fet tantes festes i a qui devia tants beneficis i obsequis. Si amor amb amor es paga, fins entre els homes ingrats, ¿com Jesucrist, Déu i home verdader, no havia de pagar amb inefable amor al gloriós Patriarca les grans demostracions pràctiques d'afecte que havia rebut d'ell?

Per aquí pots comprendre, cristià, la felicitat de vida de Sant Josep. La tingué sempre humil, modesta i donada al treball; el món no el tenia en compte per res; però Déu, fet home, era el seu company, amb ell tenia les seves expansions i el sol amor de Jesucrist val més que no pas el de totes les creatures de la terra; per això diu el Kempis que mentre tinguis a Jesús per amic, no has de témer tenir tot el món contrari. En efecte, cerca la bona consciència, acostuma't a la vida retirada i domèstica, dóna't a l'exercici de la pietat cristiana, i tingués ben segur que la teva felicitat serà major que la dels poderosos del món; puix Déu es comunica i es fa amic d'aquells qui, havent trencat l'esclavitud del món i obtingut la llibertat de fills de Déu, es guien per la fe, que ens ensenya que la terra no és el lloc del nostre repòs i que la pau i goig espiritual poden venir úni-

cament del Cel, on hi ha la Font de tota felicitat.

El Sant Patriarca, com si fins avui estigués voltat d'una atmosfera de felicitat humana, sempre mostra la seva virginal figura serena i amorosa; i quan els seus devots se li acosten per a demanar-li celestial protecció, senten aquell consol intern que denota una influència divina i que suavitza l'aspèresa de la vida en la terra. Imita, cristià, al gloriós Patriarca, i en lloc de cercar la publicitat, les pompes mundanes i la vana glòria, ama la vida modesta i de compliment del deure, i aleshores trobaràs la recompensa en una felicitat de vida, pròpia únicament dels humils, puix Déu en correspondència a aquell qui per amor d'Ell deixa els plaers mundans, li fa participar ja com un començament de la inefable felicitat de la glòria.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Feu, oh Sant Patriarca, que conegui els immensos beneficis que he rebut de mon Creador i Redemptor, i que sàpiga correspondre-hi amb verdader agraïment.

OBSEQUI: *Avui resaràs tres vegades el Credo en acció de gràcies a la Santíssima Trinitat pels beneficis rebuts.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 22 ~~~~~

La mort de Sant Josep

Tal la vida, tal la mort, diu l'adagi; i, en efecte, fora de casos extraordinaris que està per sobre del poder de l'home l'esbrinar-ne les causes, sempre, i és natural que així sia, la mort d'una persona es correspon amb la vida. La mort és un terme i cadascú arriba al terme propi del camí que ha emprès; o bé, com diu la Sagrada Escripura, l'arbre, a l'ésser tallat, cau cap a la banda on se decanta: si s'inclina a la dreta, caurà a la dreta, i si es tomba a l'esquerra, caurà a l'esquerra. El qui segueix el camí de Déu, entrarà per la porta de Déu; el qui segueix el camí del diable, s'enfonsarà en l'abim. Aquesta veritat de raó natural la veiem continuament confirmada per l'experiència; i els casos contraris en què després d'una vida perversa ve

una mort santa, com succeí amb el Bon Lladre, són més per a demostrar la misericòrdia de Déu que per a alimentar una vana confiança que portaria a la perdició.

La mort, doncs, és tal com ha sigut la vida; i d'aquí podràs contemplar la mort preciosíssima de Sant Josep, objecte de les alabances de l'Església, dels devots i fins dels artistes, qui, moltes vegades, l'han pintada admirablement. L'Evangeli no ens diu res de la mort de Sant Josep, i és perquè no necessitàvem les seves explicacions, puix basta tenir coneixement per comprendre quina havia d'ésser la fi del Patriarca fidelíssim, de l'Espòs virginal de Maria, de l'amorosíssim pare adoptiu de Jesucrist. Contempla'l, cristià, com surt del món ple de mèrits, adornat de tota mena de virtuts i amat de Déu com amb amor filial. Ha complert la seva missió sobre la terra; ha aprofitat el temps de la vida, i ara es troba, seguint una comparació de la Sagrada Escripura, com el pagès que, al temps del segar, se'n va a casa tot cofoi portant al coll les garbes de blat. ¡Oh, com complí la seva missió Sant Josep! Si el fill és la corona del pare, ¿quina serà la corona d'aquest home que se'n

va del món deixant-hi un Fill que ha d'ésser el Salvador de tothom? ¿Com temeria Sant Josep el judici de Déu, sabent que l'havia de judicar Aquell que ell havia criat en els seus braços i mantingut amb la suor de la seva cara? Degué, doncs, sortir d'aquesta vida amb una tranquil·litat com cap altre home hagi pogut tenir, i el pas del temps a l'eternitat, de si tan terrible i tenebrós, es presentà als ulls de Sant Josep il·luminat pel Sol de justícia, Crist Jesús, qui li féu el trànsit dolç i consolador.

Però fins considerant les angúnies que precedeixen a la mort, els dolors i sofriments del cos, que, com un edifici que va a caure, sensiblement nota que se li acosta la ruïna i ha de patir els efectes de la corrupció de la carn, en compliment de sentència donada contra nostres primers Pares i tota la seva descendència, en càstig del pecat; fins en quant a les angúnies i sofriments del cos, Sant Josep tingué una mort admirable. Considera'l assistit de Maria i de Jesús. Maria és la infermera, la qui el cuida i assisteix, la qui fa els remeis i li dona les medicines. Jesús és el seu consolador.

El gran sacerdot de la humanitat, el qui havia d'instituir un sacerdoci que

entre ses funcions més eminents té la d'assistir espiritualment als malalts, i ajudar a bé morir amb els consols de la paraula divina als homes que cerquen a Déu, ¿com no havia Ell mateix de complir aquest ofici de caritat al capçal del llit de son pare nutrici, Sant Josep, il·luminant el seu esperit amb els resplendors de la glòria que l'esperava? I si la paraula de Déu és un bàlsam que immortalitza a l'home, fins quan el proporciona un miserable pecador, encara que sia revestit de sacerdoci, pensa ¿què seria aquesta paraula, per a consolar a Sant Josep moridor, sortint directament de la boca d'Aquell qui és esperit, vida i resurrecció de l'home?

Oh Déu meu i Senyor meu! Per la mort preciosíssima de Sant Josep, humilment us demano una bona fi, i vós, gloriós Patriarca, acompanyeu-me en aquella hora i intercediu per mi.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Ajudeu-me, oh gloriós Patriarca, a imitar les vostres virtuts, per a què, després, tingui una mort semblant a la vostra.

OBSEQUI: *Resaràs un Parnostre a Sant Josep, advocat de la bona mort.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 23 ~~~~~

Sant Josep entre els Sants de l'Antic Testament esperant la Redempció de Jesucrist

Contempla avui, cristià, una de les èpoques més interessants de la vida de Sant Josep; considera'l després que la seva ànima benaurada hagué sortit d'aquest món, en companyia de tots els justos de l'antiga Lleí, que estaven deturats d'entrar a la vista i companyia de Déu, fins el dia en què el diví Redemptor amb la seva mort obriria les portes de la glòria.

Tot el temps anterior a la vinguda de Nostre Senyor Jesucrist al món, fou pels justos temps d'esperança; d'ella vivien i fins després de morts, detinguts en el si d'Abraham, esperaven. Dins de lo poc que la nostra flaca intelligència pot comprendre en aquests inefables misteris,

veiem que una enyorança, el sentiment de la privació de la vista de Déu, havia d'entristir aquelles ànimes dels patriarques, profetes i altres justos que tan vius desigs, i alguns d'ells tan clar coneixement, tingueren del Messias o Redemptor. Allí hi havia els Pares del nostre llinatge, Adam i Eva, els qui, immediatament després de son pecat, reconeguda la culpa, oïren del mateix Pare de les misericòrdies la promesa de la redempció, la seguretat de què un dia un rebrot d'ells havia de dominar i vèncer a l'esperit del mal. Allí hi havia el profeta Isaïas, qui féu ja als homes una pintura acabada de qui havia d'ésser el Redemptor i Salvador dels homes. David, tenint encara a la boca els amorosos càntics amb què al so de l'arpa saludava en esperit profètic al desitjat de totes les gents. La conversa entre aquests santíssims personatges és clar que era continuament de Jesucrist, a qui esperaven; però una certa obscuritat, com una boira espessa, els tenia en una trista incertitud, i el dubte de quan seria el compliment de ses esperances ofegava la vivesa del seu amor. ¿Qui els portaria a ells la bona nova de que el Redemptor ja estava al món?

Podem pladosament creure que Sant Josep fou qui portà a aquelles ànimes santes, que esperaven que fossin obertes les portes del Cel, la felïç notícia que ja estava en el món Aquell qui les havia d'obrir per a tots els pobles de la terra. Considera ara, ànima cristiana, com s'entendria aquesta notícia entre aquells esperits benaventurats, la curiositat que se'ls despertaria per a saber noves del Salvador, les preguntes que farien a Sant Josep, la veneració i afecte que demostrarien al Sant Patriarca al saber que ell era l'home escollit per la Providència de Déu per a què fos l'espòs de la Mare del Déu encarnat, i el protector i pare legal d'Aquest sobre la terra; i d'aquesta consideració treuràs la idea de què Sant Josep, com altres vegades havem dit, té el do especial de comunicar goig i alegria espiritual a aquells qui li són devots, que als seus amics els fa participar d'influències divines, consoladores i fortificants.

Penetra encara més endins, ànima cristiana, en aquell si d'Abraham, en aquell estat interessantíssim de les ànimes justes de tots els pobles de la terra, que esperaven que el Cel fos obert per anar-hi a reposar i a disfrutar d'aquella

felicitat de què s'havien fet mereixedores per les seves virtuts, i per la seva fidelitat al Suprem Legislador de tota humana creatura. ¿No pots ja allí considerar una mena de glorificació de Sant Josep, un exalçament del Sant Patriarca, sobre tots els justos que estaven esperant el Messias? Tots li devien reconèixer una superioritat: Adam i Eva, Pares del llinatge, veuriem en ell el Pare adoptiu del qui venia a satisfer pel pecat comès per ells; els profetes, que tan viu coneixement tingueren del Messias, saben que Sant Josep no sols l'ha conegut i tocat, sinó que l'ha criat en sos braços i l'ha mantingut amb son treball; l'enamorat David, que tantes cançons piadoses dirigí en esperit profètic al més formós entre els fills del homes, veu en Sant Josep al qui l'ha besat mil vegades, l'ha fet dormir i l'ha omplert de carícies amant-lo amb un afecte verament paternal. Uneix-te tu també ara a aquells sants personatges, i juntament amb ells dona mil enhorabones al gloriós Patriarca; sies-li sempre devot, no t'apartis de la seva amable companyia, i rebràs de la comunicació amb ell la pau i tranquil·litat de cor i tota mena de beneficis espirituals.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Gloriós Patriarca Sant Josep, alcanceu-me una viva esperança de la felicitat de la glòria, per a què sàpiga suportar dignament les penalitats de la vida.

OBSEQUI: *Si tens ocasió exercitaràs la caritat consolant als afligits, i si no, resaràs tres Parenostres per a què Déu els envii l'esperit de consolació.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 24 ~~~~~

Sentiments de Sant Josep al veure Jesucrist ressuscitat i gloriós en el si d'Abraham

Tots els Sants que hi havia en el si d'Abraham esperant la vinguda del Messias, qui havia d'obrir les portes de la glòria, sentien la tristesa d'una esperança que tardava a complir-se; però en Sant Josep nosaltres podem considerar

un sentiment especial, com especial era la seva situació respecte dels altres justos, que esperaven el sant adveniment. Aquests coneixien el Messias solament per l'esperit profètic, tenien d'Ell un coneixement imperfecte, havien vist solament com l'ombra del Déu encarnat; però Sant Josep l'havia criat en sos braços, havia estat el seu amic dolcíssim i el seu confident amb qui es comunicava amb la confiança amb què un fill obre el cor al seu pare, i per tant la separació entre Pare i Fill, ocasionada per la mort, feia que per Sant Josep l'estar en el si d'Abraham fos un sacrifici major que no pas pels altres justos; Sant Josep, després de la seva separació de Jesucrist, per força l'havia d'enyorar. ¿Qui podia suplir en el cor del Sant Patriarca aquell afecte dolcíssim de Pare que sentia pel Bon Jesús? Hi havia en aquell lloc d'espera molts i sants personatges; tenia Sant Josep allí una companyia digníssima, però ¿quin d'ells podia comparar-se amb l'amabilíssim Fill de Maria, i Fill etern del Pare celestial? ¿Quina conversa podia suplir en el Sant Patriarca, la que ell tenia en la caseta de Natzaret amb la mateixa Saviduria encarnada?

I de la força de l'enyorament, de les tristeses de la separació, del desig vivís-sim d'abraçar altre cop Jesucrist, pots deduir quin seria el goig i felicitat del Sant Patriarca quan el Redemptor del món, ressuscitat i triomfant, baixà als llims per a visitar i deslliurar als qui allí esperaven el seu sant adveniment. El real profeta diu que segons són les angúnies i dolors que s'han passat pel Senyor, són després les consolacions que Ell mateix proporciona a l'ànima. Considera doncs, el goig amb què Sant Josep rebria l'afectuosa salutació de son diví Fill ressuscitat i triomfant, l'amor amb què l'abraçaria, la devoció amb què adoraria la seva divinitat llavors ja enterament manifesta, les enhorabones que li donaria per haver triomfat de la mort, i l'agraïment que li manifestaria perquè havia obert les portes del Cel a tots els desterrats fills d'Eva. Pots piadosament pensar, sense apartar-te de la veritat, la noble curiositat amb què preguntaria per la seva santíssima Esposa, la Immaculada Verge Maria, que quedava en el món fent la peregrinació que ells ja havien acabat, com s'enteraria de a qui l'havia deixada encomanada, i com li preguntaria també pels altres amics i

parents que encara vivien en la terra.

Els sants Evangelistes ens refereixen que amb Jesucrist Senyor nostre ressuscitaren també alguns difunts, que foren vistos per diferents habitants de Jerusalem; i els escriptors piadosos, i diferents teòlegs, creuen que entre aquestes primícies de la resurrecció, que entre aquests sants preferits per Jesucrist per a què li fessin companyia en sa triomfal resurrecció, cal comptar-hi el gloriós Patriarca Sant Josep. En efecte, si el bon Jesús pronuncià aquella sentència de què allà on Ell estaria, allà també hi hauria el seu servidor, havem de creure que en aquest estat de glòria voldria que l'acompanyés Sant Josep, servidor seu d'un modo eminent, i superior a tots els altres servidors seus de la terra i del Cel. ¿A qui podia portar amb més goig al costat seu, el benigníssim Triomfador, que a son amorosíssim Pare adoptiu, el virginal Espòs de la seva Mare immaculada, el gloriós Patriarca Sant Josep?

També creuen molts escriptors piadosos i teòlegs que aquells cosos de difunts que ressuscitaren amb el bon Jesús, i, de consegüent, entre ells el Patriarca Sant Josep, foren glorificats; disfrutant ja, des d'aleshores, d'aquella transfor-

mació de la carn que la fa incorruptible, immortal, ungida amb una virtut divina, i participant de qualitats pròpies de la naturalesa espiritual per benefici de l'omnipotència divina. Dóna tu, cristià, al teu gloriós Protector l'enhorabona per tan singular privilegi i benefici, i amb gran humilitat demana-li que t'ajudi a obtenir la puresa de la carn, que és una de les principals prerrogatives de la dignitat cristiana.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Feu, oh Sant Patriarca, que em sàpiga conformar amb la vida de Jesucrist per a després participar de sa glòria.

OBSEQUI: *Avivant la fe en la resurrecció de la carn, diràs devotament un Credo.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 25 ~~~~~

Glòria de Sant Josep

Tots els escriptors piadosos convenen en què la glòria que Sant Josep disfruta en el regne del Cel és de les més altes i resplendents; així sembla pensar també la Santa Mare Església, i fins la nostra raó, fundada en la fe, ho veu evidentment.

En efecte, la glòria eterna és un premi que Déu dóna a aquells qui l'hauran servit amb fidelitat en aquesta vida temporal; i a proporció del servei serà la paga de la glòria. Almenys, aquesta sembla la regla general ordinària; fora de quan Déu, en els seus inescrutables secrets, volent fer manifestació de la seva misericòrdia infinita es complau de pujar, en un moment, a un pecador penedit, de l'abisme del pecat a les altures de la glòria. Doncs si, per regla general, segons els serveis que l'home haurà fet a Déu, serà la glòria amb què se'l premiarà en l'altre món, considera com serà el trono etern que posseirà en la pàtria celestial el gloriós Patriarca, fidelíssim servidor de Déu encarnat en

aquest món, que el sustentà amb son treball, el cuidà en la seva infància i li salvà la vida quan el perseguidor Herodes el volia degollar. Josep tota la vida treballà per Maria i Jesús, i si aquest misericordiós Senyor deia que premiaria amb glòria eterna a aquell qui per amor seu hagués donat un vas d'aigua fresca a l'assedegat, també quina magnificència no premiarà al qui mantingué a Ell mateix tota la vida amb la suor de son front?

Demés, la sagrada teologia ensenya que la glòria que obté l'home en el Cel, és segons els graus de caritat o d'amor a Déu amb què surt de la terra. I aquesta és la mida infallible. La glòria consisteix en disfrutar de l'amor de Déu, i de l'amor en disfruta més aquell qui està més enamorat; qui no està enamorat no pot disfrutar de l'amor. Considera, doncs, ara la glòria de Sant Josep en el regne del Cel, contemplant l'amor que en aquest món professà a Déu encarnat, al preciosíssim Fill de la seva virginal Esposa, el Bon Jesús. Li portava l'afecte de Pare segons l'opinió de tot el món que, ignorant l'inefable secret de l'encarnació, considerava Jesús com fill de Josep. A més, que no consisteix l'amor

en paraules, no és un afecte purament sensible, sinó que, arrencant del coneixement de l'excellència del subjecte que s'estima, es manifesta en els serveis que se li presten i en els sacrificis que per ell es fan; i si, com havem dit ara mateix, tota la vida de Sant Josep fou dedicada al servei de Jesucrist i li féu oficis de Pare, d'aquí podem deduir que li professava un amor summu, i que, de consegüent, ara també a la glòria posseeix un trono elevadíssim. Al costat de Maria el contemplen els Sants; i sembla que és de raó estigui en l'altre món al costat de Maria i Jesús, aquell qui en aquest els estigué tan unit, i que no els desemparà mai fins a l'hora de la mort. Una glòria inferior a Sant Josep sembla que derogaria la summa glòria de Maria; i la dignitat d'aquesta sobirana Senyora demana que el seu Espòs tingui una glòria corresponent a la que Ella disfruta.

També pots considerar la dignitat i grandesa que Sant Josep posseeix en el regne del Cel, atenent, a les diverses prerrogatives que en ell resplendeixen; perquè els teòlegs, segons les jerarquies o condicions dels benaventurats, consideren diversitat de glòria. Així com en

un jardí hi ha diversitat de flors, així en el divinal jardí hi ha també santedats distintes, que són com matisos d'aquella infinita bellesa. En els patriarques, en els apòstols, en els màrtirs, en les verges, i en els altres chors dels benaventurats, resplendeixen les seves corresponents formosures. Doncs ara considera que en Sant Josep s'hi troba la dignitat dels patriarques, perquè està per sobre de tots ells; el mèrit dels màrtirs, perquè abans que tots patí persecucions per Jesucrist; la resplendor de les verges, per la castedat sobrehumana que posseïa; la ciència dels doctors, perquè la mateixa Saviduria encarnada li havia comunicada, i, de consegüent, la resplendor de glòria del nostre santíssim Protector és com suma de la dels altres Sants.

Alaba, ànima cristiana, a Déu que tan alt ha volgut col·locar en son regne Sant Josep, i demana-li que pels mèrits i la intercessió del gloriós Patriarca et dongui també a tu entrada en aquell regne venturos.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: ¡Oh Sant Patriarca! Si la glòria eterna de l'home està en proporció amb els graus d'amor que aquí ha tingut a Déu, alcanceu-me un amor summum a Nostre Senyor Jesucrist.

OSSEQUI: *Diràs nou vegades 'el Glòria Patri a la Santíssima Trinitat en acció de gràcies per la glòria que ha concedit a Sant Josep.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 26 ~~~~~

Per què modernament s'ha estès tant la devoció a Sant Josep

La devoció a Sant Josep, si bé és cert que ja és antiga, però indubtablement s'és vist créixer d'una manera meravellosa en el nostre temps. ¿D'on vindrà això? De Déu; perquè tots els moviments espirituals de la Santa Església dels que en participen el cap i membres d'ella, i que s'efectuen amb l'aprovació de l'autoritat apostòlica, provenen de l'Esperit Sant, que és el principi sobrenatural que

assisteix a l'Església cristiana, i li manté la vida de què disfruta. Doncs la major devoció a Sant Josep que professen avui els fills de l'Església prové de Déu, qui, amb sa providència sapientíssima, envia els remeis segons els mals, i dóna els auxilis divins segons les necessitats humanes.

El culte a Sant Josep és convenientísim al món modern i està destinat a fer-li gran servei en les seves necessitats espirituals, no sols perquè la intervenció del gloriós Patriarca és molt poderosa davant de Nostre Senyor Jesucrist, no sols per l'eficàcia de son patrocini, puix el diví Redemptor vol glorificar-lo fent resplendir davant dels homes el poder que té davant de Déu, sinó també perquè les principals flaqueeses que avui sent el món, les principals dificultats que avui troben els homes en el camí de la vida, les veiem vençudes i dignament dominades pel gloriós Patriarca, qui, encara que visqué dos mil anys endarrera, és exemple perfectíssim per als homes moderns, els quals, en la seva escola, poden pendre una norma fàcil i suau de vida cristiana.

Considera, en primer lloc, en aquests temps de revolta, en què els homes sem-

bla que s'hagin oblidat del deure fonamental de la submissió i obediència a l'autoritat, en què la supèrbia fa que hagin trencat tot jou i es resisteixin a tenir sobre seu cap poder, considera al gloriós Patriarca Sant Josep submis i obediënt a les autoritats de la terra, complint les seves disposicions encara que li sien penoses, com ho veiem quan fa el viatge a Betlem per a correspondre a l'ordre del Cèsar, qui manava que cadascú anés a empadronar-se en el lloc d'on era descendent. És perquè Sant Josep, amb l'esperit de fe que l'animava, veia per sobre les disposicions dels prínceps de la terra, fins quan són molestes, la voluntat divina que té a la mà el cor dels qui governen, i permet prínceps indignes tot sovint per a castigar els pecats dels homes. És també una de les grans tares del nostre temps l'odi i repugnància amb què la supèrbia dels homes rep l'obligació del treball, i la necessitat de subjectar-se a les penalitats de la vida. El plaer, les diversions, veus aquí les úniques aspiracions dels homes d'avui dia, que creuen que han vingut al món per a donar-se totes les satisfaccions i gustos. Doncs, contemplant nosaltres la vida del Sant Patriarca, el veiem sempre do-

nat al treball, subjecte a totes les dificultats, privat de totes aquelles satisfaccions i delícies que són el desig dels homes carnals; i, no obstant, el contemplem feliç i ple del goig intern que ve de l'Esperit Sant, disfrutant d'aquell plaer espiritual que, com una unció sobirana, manté sempre en l'ànima del just la serenitat i la pau.

Altres dels grans mals dels homes avui dia és la manera com viuen separats de la família: donats enterament al món, desprecien els plaers purs de la vida domèstica; sembla que la casa els cau a sobre; i cercant fora d'ella entreteniments i satisfaccions, no solament posen en perill la seva ànima, sinó que deixen desamparada la casa de què són caps, i el govern i direcció de la qual els correspon. ¡Quan diferent fou la conducta de Sant Josep! En tota la història evangèlica veiem sempre al gloriós Patriarca al costat de la seva santíssima Esposa i del Bon Jesús; en tots els passos interessants, en tots els actes solemnes de la Sagrada Família, el venerable Josep hi presideix, i per això l'Església, divinament inspirada, el glorifica aplicant-li aquelles expressions de la Sagrada Escripura: Déu el constituí Senyor de la

seva casa, i príncep de tota la seva heretat.

Prega, doncs, cristià, humilment al Patriarca per a què intercedeixi pels homes a fi que entre ells prevaleixi l'esperit de submissió a l'autoritat, i d'amor a la pròpia família.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Feu, oh gloriós Patriarca, que a exemple vostre sia exacte en el compliment dels meus deures, i sàpiga deslliurar-me de l'esperit mundà.

OBSEQUI: *Resaràs tres Parenostres a la Sagrada Família.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 27 ~~~~~

Sant Josep, advocat, per a trobar la pau i la concòrdia

La congregació de tots els cristians, que és l'Església Catòlica, és la casa de Déu; perquè Nostre Senyor, essent Es-

perit, més encara que no pas en nostres temples materials, habita en el cor dels homes. Figura't, doncs, cristià, el gran temple de Déu en el món, com una imatge de la casa de la glòria: no està fet de pedres; les pedres que fan la casa de Déu en la terra són el cor dels homes; la bellesa de la seva arquitectura consisteix en la unió i en l'ordre, i de consegüent la pau entre els homes de bona voluntat és la més gran formosura de tota la Cristianitat, i la gran obra de Jesucrist en el món.

Mes aquest ordre i pau entre els homes és difícil, perquè els homes no sabem estar els uns sense els altres, i no sabem estar junts sense barallar-nos; i, no obstant, la discòrdia és la major ignominia d'una casa.

Les condicions per la pau i concòrdia en una casa és que hi hagi un cap prudent i discret, que tots els altres l'obeeixin. Sant Josep, proclamat Patró universal de l'Església Catòlica, ve a ser una mena de cap de casa de la Cristianitat, en l'ordre d'intercessió. Quan el Sant Pare Pius IX. de santa memòria, el proclamà tal, no introduí cap novetat, perquè el Sant Patriarca s'havia ensajat governant, no solament la hu-

manitat, sinó que en aquella humil cassetta de Natzaret, plena de misteris i de grandeses, governava i protegia a la humanitat i a la divinitat en la persona adorable de Nostre Senyor Jesucrist. ¡Quina pau i quina unió en aquella casa! Els escriptors piadosos comparen aquelles tres persones que l'habitaven, Jesús, Maria i Josep, a la Trinitat divina en la qual les tres Persones són una mateixa cosa; i la veneranda figura de nostre Sant Patriarca sempre ha exhalat i ara també exhala, i tots els seus devots la senten, l'olor suauíssima de la pau, de la unió i de la concòrdia.

La primera qualitat d'una autoritat és que tingui el do de saber reconciliar els ànims en temps de discòrdia; i la sagrada litúrgia pondera com el gran mèrit del Pontífex, el que tingui aquest noble do de saber reconciliar els homes entre si. ¿Faltaria, doncs, a Sant Josep, autoritat en la casa de Crist, que és la mateixa dels cristians, aquesta qualitat? No sabrà reconciliar els ànims? És indubtable que sí; i de la propagació veritable de la seva devoció, de la imitació sincera de les seves virtuts per part dels cristians, podem fundadament esperar-ne la reconciliació dels homes, avui des-

units i odiant-se els uns als altres; la pau en les famílies, la concòrdia entre els ciutadans, i la glòria de l'Església, avui rebaixada davant d'aquells qui no tenen fe, per les decisions dels seus fills.

L'experiència demostra la suavitat del culte i devoció a Sant Josep, tots els seus devots l'experimenten, i ¿no podrem esperar que aquesta devoció, estesa per l'Església, calmarà la irritació de les passions en el cor dels cristians?

Prega, doncs, fervorosament al Sant Patriarca, per a què es renovin aquells temps en què entre els seguidors de Jesucrist no hi havia més que un sol cor i una sola ànima.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Alcanceu-me, oh Sant Patriarca, la gràcia de què tots els cristians siguem com una sola família obedient a son cap visible el Papa.

OBSEQUI: *Diràs un Credo al Sagrat Cor de Jesús per a què estableixi en el cor dels homes el sagrat vincle de la caritat.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 28 ~~~~~

Sant Josep juntà el treball amb l'oració

Dues són les ales, cristià, amb les quals has de volar al Cel: el treball i l'oració. Són aquests dos exercicis com la santificació de la carn i de l'esperit. Amb el treball se santifica la carn, que així perd ses revoltes i brutalitats, quedant ordenada i disposta per a servir a l'esperit, que ha de regir-la i governar-la segons les lleis dictades per Déu a la naturalesa humana. Amb l'oració la nostra ànima s'illumina, i posant-se en comunicació amb Déu Senyor Nostre adquireix una fortalesa particular, la fortalesa de la gràcia, amb la qual li és més fàcil sostenir el domini que ha de tenir sobre el cos; sense que, d'altra banda, es deixi insobornar per les suggestions de la supèrbia, de la qual tantes vegades és miserable joguina l'ànima de l'home, que tot sovint es creu ésser una espècie de déu.

La voluntat divina manifestada a

l'home, poques vegades és més terminant i clara que quan li imposa el deure del treball i el deure de l'oració. Guanyaràs el pa amb la suor de ton front. digué Déu a Adam després del pecat; i en els temps de la Llei de gràcia l'apòstol Sant Pau deixà escrites aquelles paraules: qui no treballi que no mengi. Respecte de l'oració llegim en l'Antic Testament aquella sentència: l'oració de l'humil pujarà més enllà dels núvols¹, i el bon Jesús ensenyà als seus deixebles que havien d'orar continuament, preguntant sense parar mai.

D'aquí també que tots els Sants s'han distingit per tenir aquestes dues virtuts d'amor al treball i amor a l'oració. ¡Quina diferència entre els Sants i la gent mundana! Els mundans passen la vida en les diversions i en l'ociositat; i en lloc de l'oració i el recolliment, en lloc d'elevant son esperit a Déu, es complauen en la vanitat i en la supèrbia. Però entre tots els Sants i com exemplar de santedat sobretot per l'home constituït en l'estat secular, contempla al gloriós Patriarca Sant Josep. Treballà tota sa vida perquè mai fou ric, i sempre hagué de

¹ Eccles., c. XXXV, v. 21.

guanyar-se el pa amb la suor de son front; lo mateix a Natzaret que a Egipte, en tot el temps de la seva vida, el treball l'acompanyà, exercitant-se en son ofici en la pau del Senyor. Quan la gent volien anomenar-lo més que per son nom propi, l'anomenaven dient-li el fuster, i així llegim en els Sagrats Evangelis que quan volien explicar qui era Jesús, deien: és el fill del fuster de Natzaret.

Respecte de l'oració de Sant Josep, qui podrà ponderar-la? Els mateixos sagrats evangelistes ens refereixen que cada any pujava a Jerusalem a passar els dies de la Pasqua en el Temple, complint exactament els deures d'un verdaer israelita; i aquelles instruccions que rebé del Cel per ministeri dels àngels, que li illuminaren l'esperit en els grans misteris de l'Encarnació, proven clarament que a l'esperit del gloriós Patriarca li eren familiars i freqüents aquelles elevacions de l'enteniment i del cor envers Déu, que són pròpiament com la substància de l'oració.

Fora d'aquell qui ho ha experimentat, és difícil comprendre com s'ajuden entre si dues coses tan diferents com són l'oració i el treball. L'oració és com el repòs del treball, i el treball sembla que des-

perta a l'esperit, que el mou, per a què després cerqui amb més gust aquell somni místic de l'oració, en què l'home viador reposa i s'enforteix per a les tribulacions de la vida. Veus aquí perquè l'Església, nostra mare, recomana la devoció a Sant Josep com un medi per a restaurar la vida cristiana, i posa al Sant Patriarca com exemplar del treballador.

Els homes tots ens havem de santificar; són pocs els qui han de servir a Déu amb l'exercici de les virtuts heroïques; la major part ens havem de santificar amb les virtuts, corrents i humils, amb una vida ordenada i recta tal como ho veiem en Sant Josep, del qual no sabem ni dejunis extraordinaris, ni penitències rigoroses, ni oracions llarguíssimes; complia les seves obligacions, donava a Déu el tribut del culte i adoració que es mereix i que demana; i després es consagrava al treball per a sustentar-se ell i la seva família, i d'aquesta manera ha merescut ser proposat com exemple i patró a tot el poble cristià. Segueix tu els seus exemples, camina per la via fàcil, amb la gràcia de Déu, del compliment dels deures ordinaris i comuns del teu estat, i trobaràs al terme del teu viatge el port d'eterna salvació.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Alcanceu-me, oh Sant Patriarca, que, a exemple vostre, mai deixi l'oració ni el treball perquè pugui arribar a la santificació.

OBSEQUI: *Resaràs tres Parenostres perquè l'esperit de pietat revisqui en la classe treballadora.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 29 ~~~~~

La puresa de Sant Josep

La puresa és la més formosa de les virtuts humanes; és com l'aroma de la virtut; sense ella és fastigosa la persona, encara que, d'altra banda, tingui qualitats excel·lents; per això la gent honrada fuig de l'escandalós, el pare de famílies tem sempre pels seus fills la companyia dels deshonestos, i, com si fos una brutícia, les persones de seny aparten els ulls de tot espectacle impur. I no obs-

tant, la impuresa és la gran tara, és com la macadura del nostre llinatge, que el porta a la corrupció i a la ruïna.

Per aixó el Fill de Déu, al venir al món, al revestir-se de la nostra naturalesa i fer-se home, volgué donar-nos exemple pràctic de com avorria aqueta misèria humana; Ell qui per amor de l'home volgué suportar totes les nostres misèries, exceptuant el pecat. La virginitat resplendeix en Nostre Senyor Jesucrist, i en tots aquells que podem contemplar al costat de la seva sagrada Persona. Neix d'una Verge, la Immaculada Maria, vol per pare legal al virginal Patriarca Sant Josep, té per deixeble predilecte al puríssim apòstol Sant Joan; i en la successió dels segles totes les ànimes a qui Jesucrist ha comunicat els secrets del seu amor i ha distingit d'un modo particular, han estat ànimes pures. Considera, doncs, cristià, com havia de resplendir la virtut de la puresa en el gloriós Patriarca Sant Josep, i per vâries raons entendràs com fou summa i altíssima la seva puresa. La sagrada Teologia ensenya que Maria, sense deixar d'ésser simplement creatura, fou infinitament pura, fins al punt de què en aquella dona admirable, destinada des

de tota l'eternitat a encarnar el Fill de Déu, és impossible que el mateix Déu hi descobreixi ni ombra de pecat, ni indici de corrupció. El matrimoni de Josep i Maria és un matrimoni exemplar; és clar que la Saviduria eterna no hauria escollit néixer d'un matrimoni deforme; i, per tant, en aquests santíssims Esposos havem de veure aquelles condicions i circumstàncies pròpies d'un matrimoni perfet. Una de les circumstàncies més pròpies d'un matrimoni, segons l'experiència de tots els segles, és que les condicions dels esposos sien semblants, millor encara, que sien iguals; la mateixa Sagrada Escriptura, al contar-nos com el creador volgué donar companyia i esposa a Adam, digué: fem-li una companya semblant a ell; i creà nostra mare Eva per esposa d'Adam. De consegüent, si la Verge Maria és la més pura de les creatures, havem de dir, siensem rectament, que l'home que la Providència li escollí per espòs havia de posseir també la virtut de la puresa sobre tota ponderació, més que els demés homes, per sants que hagin estat. El creient cristià, al costat de la Verge Maria, i com a protector de Jesucrist, no hi pot veure més que un home, la puresa

del qual sia superior a la dels àngels més alts de la glòria; per això sempre és anomenat virginal Espòs de Maria. En els seus gloriosos desposoris els Sants hi han vist una consagració del vot de virginitat, que tots dos tenien ja format, perquè essent Nostra Senyora la creatura més pura i de més bellesa que ha eixit de les mans de l'Etern, és clar que la Saviduria infinita no podia fiar tan preciosa perla, sinó a qui posseís el santíssim propòsit de guardar castedat perfecta; com l'estoig que guarda una joia preciosa es considera que ha d'ésser també preciós.

La virginitat de Sant Josep, en quant al mèrit, és, sens dubte, superior a la dels àngels, perquè aquests esperits benaventurats, per naturalesa són purs, no tenen la flaqueza de la carn, han conegut experimentalment les delícies inefables de l'amor de Déu; i, per tant, l'amor de les creatures, les corruptores delícies dels sentits, no poden enganyar-los. Per això diem que la puresa de Sant Josep és superior a la dels àngels, perquè en el Sant Patriarca aquesta virtut, de si sempre bella i interessant, posseeix, demés, la resplendor de la victòria.

¡Oh noble virtut de la puresa, com has d'ésser desitjada de tot cor que de veres sia cristià! La Saviduria eterna, encarnada en el Fill de Maria, volgué néixer en el portal de Betlem tenint per companys i com introductors en el món als dos virginals Esposos; i volgué morir en la creu, com ja observà el doctor Sant Jeroni, assistit per una verge, sa Mare Santíssima, i un deixeble virginal, l'amantíssim apòstol Sant Joan. Ama tu, devot de Sant Josep, i desitja l'olor deliciosa del místic lliri de la puresa. El Sant Patriarca t'ajudarà a obtenir-la, i amb sos exemples i sa protecció arribaràs a posseir aquesta virtut, sense la qual és impossible la felicitat ni en aquest món ni en l'altre.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Oh virginal Patriarca!; alcanceu-me per la vostra puresa una castedat perfecta d'ànima i de cos.

OBSEQUI: *En honor de Sant Josep avui*

treballaràs en tenir molt recollits els teus sentits.

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 30 ~~~~~

Patrocini de Sant Josep

Si bé en les anteriors meditacions hem pogut comprendre el poder de què disfruta el gloriós Patriarca Sant Josep en el Cel, convé que ens fixem encara d'un modo més particular en l'eficàcia de son patrocini; així com l'Església, després de celebrar una festa en honor seu, de tributar-li altres cultes durant l'any, dedica un dia a celebrar el seu patrocini. I aquesta pràctica de l'Església ja és suficient perquè coneguis el mèrit del patrocini de Sant Josep; perquè encara que ella honra a tots els Sants, i celebra festes més solemnes en obsequi dels qui distingeix més entre aquells amics de Déu, no obstant, no celebra el patrocini més que de la Verge i de son Espòs, el gloriós Patriarca Sant Josep. D'aquesta distinció que fa dels dos virginals Esposos sobre tots els altres Sants, pots tu

deduir que posseeixen una excel·lència i un poder superiors, lo qual, d'altra banda, trobaràs evident si atens a la següent consideració.

El centre del Cel i el centre de la terra és el mateix: és el Fill de Déu. D'Ell surt com d'un punt lluminós la llum de la glòria que transforma els benaventurats en una mena de déus; Ell és l'aliment d'aquella felicitat inefable, i en aquell mar immens de l'eterna Saviduria viuen com anegats els qui en aquest món li foren més amics, i estigueren més units amb la sagrada persona de Jesús. És cert que el Cel i la terra són molt diferents, però també ho és que entre ells hi ha una relació íntima, essent aquest món com una ombra de l'altre, de manera que, tal com sia en aquesta vida la posició i relació de cadascú respecte a Jesucrist, així també ho serà en l'altra. En el món, el qui està més prop de Jesucrist participa més de la seva virtut; som els sarments i Ell és el cep; som les branques i Ell és la soca; i el sarment o la branca més ben unida amb la soca és la que té més part en la vida d'aquesta perquè disfruta més de la seva saba; i el qui en aquest món participa més de la virtut de Jesús, en l'altre

ha de participar més del seu poder, perquè precisament Jesucrist, el Fill de Deu, és el braç del Pare: per Ell són fetes i governades totes les coses.

¿I qui, fora de la Verge Maria, pot estar més unit amb la sagrada persona del Fill de Déu encarnat, que son pare legal el gloriós Patriarca Sant Josep? Si Jesucrist és el braç de l'Onnipotent que fa i desfà totes les coses, ¿qui podrà aturar el rigor de la seva justícia quan la merescuem pels nostres pecats, o inclinar-lo a que obri la mà de la seva misericòrdia en favor nostre, més que aquest gloriós Patriarca qui el féu créixer amb el pa que li guanyava amb ses suades? Per això, sens dubte, el poble cristià, en els nostres dies ple de tribulacions, d'errors, de sectes, de males passions, d'odis enverinats, de neguits insuportables, ha cercat un refugi sota la capa de nostre Pare Sant Josep, i no hi ha mal i tristesa la curació de la qual no esperi obtenir per medi de son poderós valiment; i el Pontífex, de piadosa memòria, Pius IX, en temps per ell i per tot el poble cristià d'amargura, oint la veu dels creients de tot el món, el proclamà Patró de l'Església universal; i nostre Santíssim Pare Lleó XIII, a l'ordenar la

invocació de Maria per medi del Rosari, manà associar-hi la invocació del virginal Espòs d'aquella Mare de misericòrdia. ¿Quin altre argument vols, cristià, per a provar-te el poder del patrocini de Sant Josep, quan l'Església, mestra de tots els homes, tan clarament te l'ensenya? Segueix, doncs, l'exemple dels Sants que tan devots li foren, imita aquella gloriosa dona, Santa Teresa de Jesús, que ens diu que mai la desairà en les seves súpliques, i així com ella volia que es posés la imatge del gloriós Patriarca a la paret de fora¹ dels convents que fundava, així tu també, honra la teva casa tenint en ella la imatge d'aquell qui tan poderós és en el regne del Cel i tan amic d'afavorir els seus devots, amb la seguretat de què t'ajudarà a passar els treballs de la vida, i a arribar al port feliç de l'eternitat.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Oh Sant Patriarca, abans m'oblidaré de mi mateix, que d'acudir a

¹ Carta XXII. Edic. de D. V. de Lafuente.

demanar el vostre auxili en totes les tribulacions de la vida.

OBSEQUI: *Procuraràs tenir a casa teua una imatge o estampa de Sant Josep, i si ja li tens, obsequiar-la degudament amb un fervorós culte.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

~~~~~ Dia 31 ~~~~~

Jesús, Maria i Josep, jo us dono tot el meu ser

La fi de tota la vida cristiana, l'objecte de la pietat i de la perfecció espiritual, es pot reduir a una sola cosa, això és, a unir-se l'ànima de l'home amb son Déu i Senyor. Qui té a Déu posseeix tots els béns; qui està separat de Déu, encara que posseeixi tot lo que els homes en diuen béns, és infeliç i desgraciat. D'aquí que la conclusió d'aquest mes degui ésser per a tu, devot de Sant Josep, una més íntima unió amb Déu Senyor Nostre, una entrega de tu mateix, una oblatió que facis del teu cor a Aquell qui et creà i redimí.

Tal volta a algú li semblarà que aquest

desfer-se del cor és una cosa massa dura i inhumana, puix tenint nosaltres sentiments bons i rectes, bé els podem conservar sense que això sia en contra de l'amor de Déu; però també et diré que la perfecció cristiana no consisteix, és cert, en arrencar aquells bons sentiments però sí en elevar-los i ennoblir-los. Tu, fill d'Adam, t'has de convertir en fill de Crist, i els sentiments naturals els has de convertir en sobrenaturals, i tu mateix t'has de fer, en virtut de la fe i de la gràcia, individu d'aquella Sagrada Família de la qual era cap nostre amable protector, el gloriós Patriarca Sant Josep. La Santa Mare Església, en aquests temps de perdició de tantes ànimes, mira d'estendre la confraria de la Sagrada Família, i és perquè vol, amb l'olor que exhala la santa casa de Josep, atraure a tots els cristians per a què espiritualment visquin sota la direcció i defensa de la florida vara del gran Patriarca. En efecte, únicament cercant un refugi en aquella humil caseta, d'on sortí el remei del món; únicament fent entrega del teu cor a 'Jesús, Maria i Josep, trobaràs la rectitud de la consciència, la pau de la vida i la seguretat de la glòria.

Una santa companyia santifica; el viure en mig de bons exemples, el participar de converses santes, el sentir l'olor de les virtuts de les persones amb qui es viu, són medis de gran eficàcia perquè la nostra consciència es conservi pura i la nostra voluntat no es torci cap al mal, al qual, desgraciadament, tenim inclinació per culpa del pecat d'Adam. Doncs, ¿on vols sentir més l'olor de la santedat que en la caseta de Natzaret, presidida per nostre humil Patriarca? Posa't, cristià, en tan sagrada companyia, i entre sants tu també seràs sant. I aleshores trobaràs també la pau de la vida. Els homes ja des de l'antiguitat s'han afanyat cercant-la; i no la troben quan se fien de la saviduria mundana sinó quan fent-se humils de veres s'uneixen amb la Sagrada Família, viuen segons les lleis que governaven la caseta de Natzaret, i conformen els seus sentiments amb els de Jesús, Maria i Josep. ¡Oh pau divina, la pau de la santa casa de Natzaret! ¡Oh amor incomparable el que uní als sants personatges d'aquella família, que és com una ombra i figura de la Santíssima Trinitat a la terra! El qui per la fe i la virtut participa d'aquest amor, té assegurada la

pau fins en mig de les tribulacions d'aquest desterro, i després la consecució de la glòria.

No t'apartis mai, cristià, de Jesús, Maria i Josep; fes el camí de la vida amb tan agradable i tan santa companyia. Ells sols, valen més que tot el món enganyador i corruptor; espera'n tots els béns i no en temis cap mal; cerca en Ells el consol i fortalesa; però tu sies fidel, que la teva devoció no sia solament de boca, sinó principalment de cor; si vols ésser amat ama, compleix bé les teves obligacions, fes a l'Altíssim el sacrifici de les teves pregàries, consagra-li la teva vida, dona-li el teu cor; i, considerant que en aquella Família de Natzaret hi habitava la plenitud de la Divinitat, devotament digues sovint en vida i repeteix en l'hora de la mort, aquesta jaculatoria: Jesús, Maria i Josep, jo us dono tot el meu ser.

Medita-ho i demana a Déu, per intercessió de Sant Josep, les gràcies que et convinguin.

PETICIÓ: Admeteu-me, oh gloriós Patriarca, en la vostra casa; feu-me indívidu de la vostra Sagrada Família.

OBSEQUI: *Mira d'allistar-te a la confraria de la Sagrada Família, i compleix bé els deures de pietat envers ella.*

PREGÀRIES i ORACIÓ, pàgs. 8 i 11.

Goigs del gloriós Patriarca Sant Josep Espòs de Maria

Patriarca sens igual,
i del Cel segura guia,
Josep, Espòs de Maria,
deslliureu-nos de tot mal.

Ans de vostre naixement,
ja Déu us santificava,
i amorós us preparava
gran part del seu valiment;
us fa néixer descendent
de David amb sang reial,
Josep, Espòs de Maria,
deslliureu-nos de tot mal.

Vostra santedat es prova
amb un cas d'admiració,
quan el vostre sec bastó
en la mà florit se us troba;
Déu us honra amb eixa nova
meravellosa senyal,
Josep, Espòs de Maria,
deslliureu-nos de tot mal.

Un miracle tan patent
excità moltes persones
a dar-vos enhorabones,
celebrant alegrement
vostre noble casament
amb la Reina celestial,
Josep, Espòs de Maria,
deslliureu-nos de tot mal.

Fóreu vós com la petxina
en què es va conservà entera
la puresa verdadera
d'aquella perla tan fina,
Maria, Mare divina,
de mercès manantial,
Josep, Espòs de Maria,
deslliureu-nos de tot mal.

En ser l'Encarnació obrada,
ignorant vós tal grandesa,
cruel dubte us don tristesa;
mes l'angoixa fou passada
quan us duia l'ambaixada
aquell nunci celestial,
Josep, Espòs de Maria,
deslliureu-nos de tot mal.

Us tinguéreu per ditxós
de dû als braços, prop del pit,
ja despert, i ja adormit,
a Jesús Déu poderós:

oh! si jo el tractés com vós
en el Pa celestial!,
Josep, Espòs de Maria,
deslliureu-nos de tot mal.

Per molts anys fidel cuidàreu
el santíssim Fill de Déu,
salvant el Salvador meu,
quan a Egipte lo portàreu,
i en Judea lo guardàreu
amb l'amor més paternal,
Josep, Espòs de Maria,
deslliureu-nos de tot mal.

Amb l'ofici de fuster
que humilment exercitàreu,
a l'Esposa alimentàreu,
i a Jesús Déu verdader:
de Mare i Fill vàreu ser
protector patriarcal,
Josep, Espòs de Maria,
deslliureu-nos de tot mal.

Fóu per vós cruel dolor
quan el Bon Jesús perdéreu.
Mes ¡quin goig quan el vegéreu
en el Temple, ple d'honor!
Fou sempre Nostre Senyor
vostre súbdit puntual,
Josep, Espòs de Maria,
deslliureu-nos de tot mal.

En el Cel esteu pregant
obtenint-nos grans favors,
i doneu consols majors
al devot agonitzant,
si de cor va reclamant
a Jesús rei eternal,
Josep, Espòs de Maria,
deslliureu-nos de tot mal.

Venturosos els qui imploren
vostre amable patrocini,
prompte troben el termini
de les penes de què ploreu;
quan els vostres llavis oren
ens guareixen de tot mal,
Josep, Espòs de Maria,
deslliureu-nos de tot mal.

Patriarca sens igual,
just, amb qui Jesús vivia:
Josep, Espòs de Maria,
deslliureu-nos de tot mal.

V. *Ora pro nobis, Sancte Joseph.*
R. *Ut dimittantur nobis peccata nos-*
tra.

OREMUS

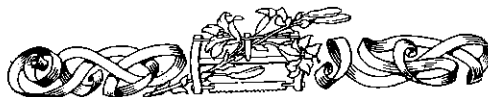
Deus, qui ineffabili providentia bea-
tum Josephum sanctissimae Genitricis
tuae sponsum eligere dignatus es, praesta
quæsumus, ut quem protectorem vene-
ramur in terris intercessorem habere
mereamur in cælis; qui vivis, et regnas
in saecula saeculorum. Amen.

TRADUCCIÓ CATALANA

V. Pregueu per nosaltres, Sant Josep.
R. Perquè ens sien perdonats nos-
tres pecats.

PREGUEM

Oh Déu, qui per una providència ine-
fable us haveu dignat elegir Sant Jo-
sep per Espòs de vostra Mare Santis-
sima, feu, si us plau, que nosaltres qui
el venerem com a protector en la terra,
meresquem tenir-lo com a intercessor en
el Cel. Qui viviu i regneu pels segles dels
segles. Amén.

Acabament i advertència

La devoció a Sant Josep no està tancada dins del mes de març, ni és pròpia únicament d'una temporada. Així com el seu patrocini s'estén a totes les necessitats humanes, així també els seus devots deuen tributar-li un fervorós culte tots els dies de la seva vida. És aquesta una devoció clàssica; i la pietat cristiana si bé no deixa cap dia d'invocar el nom del castíssim Espòs de Maria, no obstant té determinats dies en els quals dóna una satisfacció més completa a aquest devot sentiment. Demés de la festa principal del Sant Patriarca i els dies destinats a celebrar el seu celestial patrocini i els seus sagrats desposoris, tots els dies 19 de cada mes i tots els dimecres de cada setmana solen dedicar-se a fomentar la pietat josefina. Són dies aquests en els quals els devots obtenen gràcies especials, i el bon sentit cristià de la gent piadosa, i fins la dedicació que de dits dies ha fet l'Església a Sant Josep, corroboren la pia creença que en ells el Sant Patriarca afavoreix especialment als seus devots, corresponent benignament als qui consagren tals dies a son honor i culte.

També l'experiència espiritual ha demostrat l'eficàcia que per a obtenir el patrocini de Sant Josep té la pràctica dels *Set Diumenges* en honor del Sant, combregant en cada un d'ells en obsequi seu. En tots aquests casos pots servir-te, lector, del present llibret. La base del culte popular a Sant Josep és la recitació de la petita corona dels set Dolors i Goigs, i si la teva devoció no queda encara satisfeta, escull les meditacions del *Mes* que hagin parlat més al teu cor; i aleshores, a la Comunió, hi afegiràs la meditació que nodreix l'enteniment amb idees santes, i que et dona-

rà un coneixement més viu de l'excel·lència de ton Protector.

Lo mateix podràs practicar si desitges fer un Setenari com s'acostuma en algunes esglésies; de manera que aquest petit llibre et proporcionarà les pràctiques suficients, no sols per a consagrar un mes a Sant Josep, sinó per a alimentar ton esperit durant l'any en tan útil devoció.

INDEX

	Pàgs.
Acte de contrició i preparació a la meditació	7
Pregàries per a obtenir la protecció de Sant Josep	8
Oració	11
Dia primer.—Predestinació de Sant Josep	12
Dia 2.—Utilitat de la devoció a Sant Josep	15
Dia 3.—La vida de Sant Josep és la típica vida humana	18
Dia 4.—Sant Josep, exemplar del treballador	22
Dia 5.—Sant Josep ennoblint el treballador	26
Dia 6.—Desposoris de Sant Josep amb la Verge Maria	28
Dia 7.—Recels de Sant Josep	32
Dia 8.—Del viatge a Betlem	35
Dia 9.—Sant Josep a Betlem	39
Dia 10.—Sant Josep en el Naixement de Jesús	42
Dia 11.—Sentiments de Sant Josep en la Circumcisió de Jesucrist	46
Dia 12.—La Presentació del Fill de Déu al Temple	49
Dia 13.—Avis de l'Àngel a Sant Josep	53
Dia 14.—Fugida i estada a Egipte	56
Dia 15.—La Sagrada Família torna del desterro	60
Dia 16.—Jesús apreuent	63
Dia 17.—Anada al Temple	67

	<u>Págs.</u>
Dia 18. — L'Infant perdut	71
Dia 19. — De com Josep i Maria trobaren Jesús en el Temple	75
Dia 20. — Sant Josep durant la joventut de Nostre Senyor Jesucrist	78
Dia 21. — Amor de correspondència de Je- sucrist a Sant Josep	82
Dia 22. — La mort de San Josep	86
Dia 23. — Sant Josep entre els Sants de l'Antic Testament esperant la Redemp- ció de Jesucrist	90
Dia 24. — Sentiments de Sant Josep al veure Jesucrist ressuscitat i gloriós en el si d'Abraham	94
Dia 25. — Glòria de Sant Josep	99
Dia 26. — Per què modernament s'ha es- tès tant la devoció a Sant Josep	103
Dia 27. — Sant Josep, advocat per a tro- bar la pau i concòrdia	107
Dia 28. — Sant Josep juntà el treball amb l'oració	111
Dia 29. — La puresa de Sant Josep	115
Dia 30. — Patrocini de Sant Josep	120
Dia 31. — Jesús, Maria i Josep, jo us dono tot el meu ser	124
Goigs del gloriós Patriarca Sant Josep, Espòs de Maria	126

